

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 612 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 18 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 2010

1 ΕΥΡΩ

Μνημόνιο μέχρι
το 2020

ΣΕΛΙΔΑ 7

Προκλητικές
παροχές για το
κεφάλαιο, νέα
δεινά για τους
εργαζόμενους

ΣΕΛΙΔΑ 3

Ετοιμάζουν το
έδαφος για τη
μείωση των
εργοδοτικών
ασφαλιστικών
εισφορών

ΣΕΛΙΔΑ 8

Προαναγγέλλεται
επίθεση στην
εκπαίδευση

ΣΕΛΙΔΑ 10

Οι ΑΠΕ δεν
δημιουργούν
θέσεις εργασίας

ΣΕΛΙΔΑ 9

Οχτώ χρόνια στα υπόγεια
του Κορυδαλλού

ΑΔΕΙΑ ΣΤΟΥΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ
ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ,
ΤΩΡΑ!

ΣΕΛΙΔΑ 16

Σοσιαλισμός με
απολύσεις και
«αυταπασχολούμ
ενους»
καπιταλιστές
δε γίνεται!

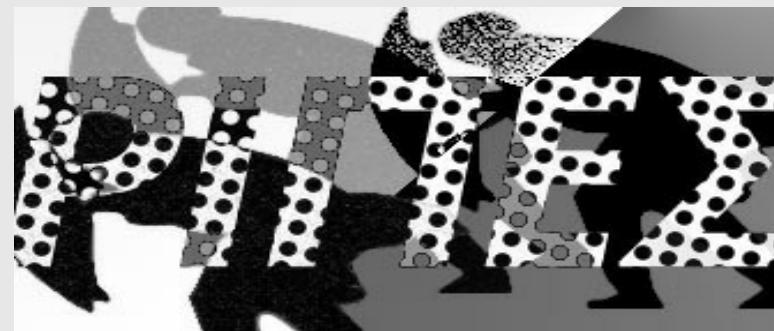
ΣΕΛΙΔΑ 4

Φως μόνο οι
εργατικοί αγώνες
μπορούν ν' ανάψουν

**ΤΟ ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

18/9: Χίλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1818) 18/9/1970: Αυτοπρυτάνηση (Γένοβα) του φοιτητή Κώστα Γεωργάκη, διαμαρτυρόμενου για τη χούντα στην Ελλάδα 18/9/1977: Εκρήξη βόμβας (ΕΛΑ) στον Οργανισμό Υδρευσης Θεσσαλονίκης 18/9/1981: Κατάρρηση θανατικής πονήντης στη Γαλλία 19/9: Μπουτάν: Ευλογημένη ημέρα βροχής, Χίλι: Ημέρα στρατού (1810) 19/9/1948: Αντάρτες καταστρέφουν με εκρηκτικά τον σιδηροδρομικό σταθμό Αργούς 19/9/1961: Ιδρυση Ενωσης Κέντρου 19/9/1968: Εισβολή αστυνομίας στο πανεπιστήμιο του Μεξικό, 18 φοιτητές νεκροί, εκαποντάδες συλλήψεις 19/9/1974: Καθαιρίζονται όλοι οι χουντικοί δήμαρχοι στην Ελλάδα 19/9/1979: Εντεκατής κάθειρη στον ακροδεξιό βομβιστή Αρ. Καλεντζή 19/9/1987: Δύο βόμβες στα ΠΙ Εξ λεωφόρου Συγγρού (ΕΛΑ) 20/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, Λάος: Ημέρα ευχαριστιών 20/9/1951: Ενταξη Ελλάδας-Τουρκίας στο NATO 20/9/1984: 23 νεκροί από έκρηξη παγγευμένου αυτοκινήτου στην αμερικανική πρεσβεία Βηρυτού 20/9/1989: Παραπομπή Ανδρέας Παπανδρέου, Τσίμα: Τόμπρα για υποκλόπετες 21/9: Ημέρα ειρήνης, ημέρα Αλτσχάιμερ, Μάλτα: Ημέρα ανεξαρτησίας (1964), Φιλιππίνες: Ημέρα ευχαριστιών 21/9/1979: Φυλάκιση ενός μήνα στον καθηγητή Φιλοσοφίας-Δικαίου του Παντείου Κ. Δεσποτόπουλο, γιατί ανήθηκε να ορκιστεί όταν κλήθηκε να καταθέσει στον ανακριτή ως μάρτυρας 22/9: Ημέρα για πόλεις χωρίς αυτοκίνητα, Μάλι: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960) 22/9/1942: Βόμβα (ΠΕΑΝ) σκοτώνει 43 γερμανοί ταλούς και 29 στελέχη της φιλοβασιλικής ΕΣΠΟ, σε εκδήλωση (Παπαγιάννη-Πλάστωνας) 22/9/1948: Αντάρτες καταστρέφουν εργοστάσιο ηλεκτροφωτισμού στη Νεμέα 22/9/1964: Ανακοινώνεται ότι ο γάμος Κωνσταντίνου-Αννος-Μαρίας κόστισε στο ελληνικό δημόσιο 9.000.000 δραχμές 22/9/1968: Κυκλοφορία πρώτου «Οδηγητή» (παράνομο) 22/9/1969: Εκρήξεις βομβών (ΚΕΑ) σε δημαρχείο Αθήνας και κεντρικό ταχυδρομείο 22/9/1971: Η κηδεία του Γιώργου Σεφέρη μετατρέπεται σε αντιδικτατορική διαδήλωση 22/9/1979: Βόμβα στο αυτοκίνητο εκείνου (Τόγιας) που παραχώρησε οικόπεδο για να γίνει χαβούζα (Κόρινθος) 23/9: Σαουδική Αραβία: Ημέρα ενοποίησης (1932) 23/9/1974: Νομιμοποίηση ΚΚΕ μετά 27 χρόνια παρανομίας 23/9/1976: Καθιέρωση βιβλιαρίου υγείας για παιδιά στην Ελλάδα 23/9/1978: Βόμβα στα δικαστήρια Πύργου Ηλείας 23/9/1990: Αποχώρηση ΛΔ Γερμανίας από Σύμφωνο Βαρσοβίας 23/9/2003: Φόνος 18χρονου αλβανού Βούλγαρη Μπίτιτσι από συνοριοφύλακες (Κρυσταλλοπηγή) 24/9: Ημέρα καρδιάς 24/9/1943: 150 ταγματαφαλάτες επιτίθενται στο Πανεπιστήμιο Αθηνών (δύο νεκροί φοιτητές και δέκα τραυματείς) 24/9/1945: Ο Σκόμπι επίτιμος δημόσιος Αθηνών 24/9/1946: 2.000 αντάρτες εξουδετερώνουν τη φρουρά της Δεσκάτης 24/9/1947: Ο Νίκος Ζαχαριάδης απορρίπτει πρόταση κυβέρνησης Σοφούλη για παράδοση οπλισμού και αμνηστία.

● «Οχι στην παροχολογία» λένε Παπανδρέου και συντροφία στη φετινή άνοδό τους στη ΔΕΘ ●●● Οσα δε φτάνει η αλεπού τα κάνει κρεμαστάρια ●●● Οσο για τα διάφορα «δεν» που ακούστηκαν, ξέρετε εσείς ●●● Αφαιρείτε το «δεν» και έχετε την πραγματική πολιτική ●●● Για τους συνταξιούχους ο Παπανδρέου είπε στον Παπακωνσταντίνου «να κάνει ό,τι μπορεί» ●●● Ο πωλών επι πιστώσει (ελπίδες) ●●● Για τους καπιταλιστές ανακοίνωσε την άμεση μείωση του συντελεστή φορολόγησης από το 24% στο 20% ●●● Ο πωλών τοις μετρητοίς ●●● «Δεν έχουμε διάσπαση, αλλά διπλή κάθισμα από το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ», δήλωσε ο Αλέκος Αλαβάνος ●●● Σωστός ο πάικτης: το σίριαλ διέχει και άλλα επεισόδια, δε μπορεί να τελειώσει τόσο γρήγορα ●●● Τσίπρας, ο πρόεδρος που τριχοτόμησε τον ΣΥΝ ●●● Οπως και να το δεις, είναι κατόρθωμα ●●● «Επαισα λίμπερο, και τώρα παιζω σέντερ φορ...» έλεγε χαρακτηριστικά ο Χ. Παμπούκης, όπως διαβάσαμε σε αστοφυλ-

λάδα ●●● Ωπα, ρε Μαραντόνα ●●● Μεγάλο πλήγμα στον αδηλητισμό αποτελεί η αφαίρεση του χαρτοφυλάκιου από το γίγαντα Νικητιάδη ●●● Ποιος άλλος υπουργός θα είχε τα «γκατάς» να αναλάβει προσωπικά την ζενάγηση της εδινικής ομάδας μπάσκετ των ΗΠΑ ●●● Οι φωτογραφίες με τον Νικητιάδη να μιλά έμπλεος εδινικού πάθους και τ' αμερικανάκια να κοιτούν με πρόσωπο ανέκφραστο και μάτι γλαρό είναι ό,τι πιο καλ έχει να επιδείξει το πολιτικό λάιφ στάλι της Ελλάδας ●●● Ξεπερνούν ακόμη και τα ανεπανάληπτα ενσταντανέ του Πανίκα ●●● Τι κρί-

μα το παπούτσι να βρει τον ασφαλίτημπρα-βο ●●● Δηλαδή, συγγώμη τώρα, δεν τα 'θελε ο κ.α...ς του Μίχαλου; ●●● Και ο Ψινάκης υπουργός σύμβουλος του Κακλαμάνη, ●●● Κύλισε ο τέτζερτς και βρήκε το καπάκι ●●● Τζογάρει άγρια στον Αλαβάνο με την υποψηφιότητά του στην περιφέρεια Απτικής ●●● Διότι, αν βρεθεί κάτω από Μητρόπουλο και Δημαρά, κλάψ' τα Χαράλαμπε ●●● Στην πολιτική, βέβαια, ο τζόγος έχει άλλη ονομασία ●●● Τυχοδικισμός ●●● «Με ψήφο και πάλη τα πράγματα αλλάζουν»: τίτλος στο Ριζοσπάστη ●●● Φυσικά και η ψή-

φος προηγείται στην ιεράρχηση ●●● Αλλωστε, η πάλη μπαίνει μόνο για ξεκάρφωμα ●●● Τους κούφανε όλους στο Οσλο ο αντιεξουσιαστής Γιωργάκης ●●● Αν δεν ήμουν πρωδυπουργός -είπε- δα έπαιρνα μέρος στις διαδηλώσεις ●●● Ο Κάλαχαν εκλέχτηκε γραμματέας του ΠΑΣΟΚ ●●● Το δυστύχημα γι' αυτόν είναι πως είναι ο μόνος που το θεωρεί προσγάγη ●●● Γραμματέας σ' ένα κόμμα-φάντασμα, διάδοχος κάποιου Ξυνίδη ●●● Η Μπακογιάννη δήλωνε πως επειδή δεν έχει κόμμα, δεν μπορεί να προτείνει υποψήφιους για τις τοπικές εκλογές ●●● Κι ύστερα, παρουσίασε τον Γιαννουλάκη ως υποψήφιο περιφερειάρχη Κρήτης ●●● Στα χνάρια του μπαμάκα της ●●● «Η Μίλαν είχε την αυχία να συναντήσει αριστερούς διαιτητές» ●●● Καημένη Πλανίκα, πάλι έφαγες τη σκόνη του καβαλιέρες Σίλβιο ●●● Με το γερμανικό βραβείο Quadriga, που σημαίνει τέθριππο, δα βραβευτεί ο Γιωργάκης ●●● Προφανώς τον δεωρούν το τέταρτο άλογο που αναβαθμίζει την τρόικα ●●●

◆ «Δημοφιλέστεροι υπουργοί αναδεικνύονται ο υπουργός Εθνικής Αμυνας κ. Ευ. Βενιζέλος με 77,2% θετικές γνώμες, ο κ. Α. Λοβέρδος (71,8%), ο κ. Ι. Ραγκούσης (68%), ο υπουργός Οικονομικών κ. Γ. Παπακωνσταντίνου (67,2%) και ο κ. Μ. Χρυσοχοΐδης (66%)» («Βήμα», γκάλοπ της Κάπτα Research). Αρκεί και μόνο αυτή η πλευρά του γκάλοπ για να αποκαλύψει τη γενική μαϊμουδιά. Λοβέρδος και Παπακωνσταντίνου δημοφιλέστεροι υπουργοί!

◆ Στην πρώτη συνεδρίαση της Ομάδας Σχεδιασμού (τη λένε και «οιβάλ γραφείο») προήδρευσε ο Παπανδρέου. Οταν ρώτησαν τον Πεταλωτή ποιος θα προεδρεύει εν τη απουσίᾳ του πρωθυπουργού, απάντησε ότι αυτό δεν έχει καμιά σημασία. Την επόμενη κιολάς μέρα η ομάδα ξανασυνεδρίασε, χωρίς τον Παπανδρέου, με προεδρεύοντα το Ραγκούση. Κατά το κράτησε κρυφό στον Πεταλωτής; Φοβήθηκαν φαίνεται την οργή του Πάγκαλου. Μένει να δούμε αν η ομάδα αυτή θα αποκτήσει θεσμικό χαρακτήρα και τι τι ακριβώς θα προβλέπει για τα

καθήκοντά της το νομικό έγγραφο που θα φέρει αναγκαστικά την υπογραφή του Παπανδρέου. Ομως, κυβερνητικό όργανο, έστω και ότιποτο, που να ντρέπονται να πουν ποιος προεδρεύει πρώτη φορά βλέπουμε. Ούτε γιαφέρα να ήταν. Το 'χουν φοίνεται αυτό το συνήθειο οι άνθρωποι της παπανδρεϊκής «αυλής». Εδώ η Μπιρμπιλή έχει σύμβουλο περί τα δασικά έναν καπιταλιστή (Ν. Χλύκας), ο οποίος συντάσσει νομοσχέδια και παίρνει μέρος σε συσκέψεις με υπηρεσιακούς παράγοντες, όμως θεσμική ιδιότητα δεν έχει. Προφορώς επειδή δεν θέλει να κλείσει τη χρυσοφόρα ανώνυμη εταιρία του. (Υ: Αν θέλετε να διαπιστώσετε ποιοι

πουλούς. Είναι ένας άνθρωπος με ίθος, που δεν μπαίνει σε κανάλια έξω από τον αθλητισμό», δήλωσε ο Π. Γιαννακόπουλος, ο χωμένος από τη συμφωνία Βαρδινογιάννη-Βγενόπουλου-Πατέρα. Ο κυριαρχός, βέβαια, είναι ένας σύγχρονος καπιτά-

πούλος. Είναι ένας άνθρωπος με ίθος, που δεν μπαίνει σε κανάλια έξω από τον αθλητισμό», δήλωσε ο Π. Γιαννακόπουλος, ο χωμένος από τη συμφωνία Βαρδινογιάννη-Βγενόπουλου-Πατέρα. Ο κυριαρχός, βέβαια, είναι ένας σύγχρονος καπιτά-

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Και εμείς, ως σοσιαλιστές, δεν πρέπει να φοβόμαστε την έννοια του επιχειρηματικότητας. Βεβαίως, πάντα σε ένα πλαίσιο το οποίο συμβάλλει στην κοινωνική συνοχή, στην υγιή ανάπτυξη, στην καινοτομία, στην ανάπτυξη νέων ιδεών, που δίνει απασχόληση, δουλειές, βιοθάρα, όπως είπα, μέσα και από τη λογική της κοινωνικής επιχειρηματικότητας, στο να αντιμετωπίζει ανάγκες, να ανταποκρίνεται σε υπαρκτές ανάγκες που έχει ο τόπος.

Γιώργος Παπανδρέου

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Αρχίζει και μεταστρέφεται η γνώμη σχετικά με τις δυνατότητες και τις προοπτικές της Ελλά

Προκλητικές παροχές για το κεφάλαιο, νέα δεινά για τους εργαζόμενους

Είναι η πρώτη φορά που πρωθυπουργός ανεβαίνει στη ΔΕΘ και δεν έχει να τάξει τίποτα στους εργαζόμενους και συνταξιούχους. Μιλάμε για εκείνες τις υποκριτικές υποσχέσεις, που σήμερα φημίστηκαν, δεν υλοποιούνται, έδιναν όμως την ευκαιρία στην κυβερνητική προπαγάνδα για μια αντεπίθεση. Ο Παπανδρέου κατέβαλε φιλότιμες προσπάθειες μπας και μπορέστε να εξαγγελεί δυο-τρία ψευτομέτρα. Ο Παπακωνσταντίνου βολδοσκόπησε την τρόικα στο τελευταίο Ecofin, όμως η απάντηση ήταν κατηγορηματικά αρνητική. Κι όταν οι πραγματικοί κυβερνήτες διατάζουν, ο εντολοδόχος τους δεν έχει παρά να προσαρμοστεί στις διαταγές τους.

Ετσι, ο Παπανδρέου ανέβηκε στη ΔΕΘ με σλόγκαν «όχι στην παροχολογία» και το μόνο που είχε να πει για τα λαϊκά στρώματα –εκτός από τις γνωστές εκφράσεις... πάνου («συμπάσχω με όσους φορτώνονται αμαρτίες άλλων», «πονάω όταν βλέπω να την πληρώνει ο αδύναμος») ήταν να... υποβάλει αίτημα στον υπουργό Οικονομικών! «Δεν θέλω να δώσω μεγάλες υποσχέσεις, αλλά και αναγνωρίζω και κατανοώ τις δυσκολίες που περνούν ιδιαίτερα οι χαμηλοσυνταξιούχοι. Θα ζητήσω από τον Υπουργό Οικονομικών, και πάντα ανάλογα με την πορεία των εσδόων, να κάνει ότι καλύτερο, ώστε να βοηθήσουν οι χαμηλοσυνταξιούχοι ακόμα και τον χειμώνα αυτό»!!! Αυτά είπε στην ομιλία του, τα ίδια ακριβώς επανέλαβε και στη συνέντευξη Τύπου, χωρίς να προσθέσει κάπι ή έστω να συγκεκριμενοποίησε κάτι: *Ισχύει αυτό ακριβώς που είπα, όπως το είπα. Μέσα στο πλαίσιο των δυνατοτήτων μας, ιδιαίτερα σε σχέση με την πορεία των εσδόων, θα κάνουμε ότι το καλύτερο για τους χαμηλοσυνταξιούχους*. Ακόμη και τα 100 εκατ., τημία από το κόψιμο της δεύτερης δόσης του «επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης», τα οποία υποτίθεται ότι είχαν βάλει στην καβάτζα για να τα δώσουν σε «στοχευμένες κοινωνικές δράσεις», τα ρούφηξε η μαύρη τρύπα του Μηνημόνιου. Η τρόικα δεν επέτρεψε στον πρωθυπουργό όπτε ίχνος κοινωνικής δημαρχίας, ούτε καν με το –αστείο από άποψη κρατι-

κού προϋπολογισμού – ποσό των 100 εκατ. ευρώ.

Τι του έμενε; Να προσπαθήσει να δημιουργήσει με τα μέτρα κατά της ανεργίας. Πήρε λοιπόν τα διάφορα προγράμματα του ΟΑΕΔ, τα οποία τα έχουν ανακοινώσει πανηγυρικά δυο-τρεις φορές μέχρι τώρα, τα τύλιξε σε ασημόχαρτο και τα πλαστάρισε πάλι. Μόνο που αυτά δεν είναι μέτρα υπέρ των ανέργων, αλλά μέτρα υπέρ των καπιταλιστών, για να ανακυκλώνουν τους ανέργους. Να προσλαμβάνουν επιδοτούμενους ανέργους, απολύντας εργαζόμενους, κι όταν λίγει η περίοδος για την οποία επιδοτούνται, να τους διώχνουν και να προσλαμβάνουν νέους επιδοτούμενους. Νέες θέσεις εργασίας δημιουργούνται όταν υπάρχει καπιταλιστική ανάπτυξη και τέτοια ούτε υπάρχει ούτε φαίνεται στον ορίζοντα. Αντίθετα, ενόψει και της δραματικής αύξησης του αριθμού των ανέργων, το Μηνημόνιο «φωτογραφίζει» μέτρα μείωσης ακόμη κι αυτού του άθλιου επιδόματος ανεργίας.

Τόσο φαλιδισμένα ήταν τα φτερά του Παπανδρέου που ακόμα και το θέμα της «φροντίδας για τη γυναίκα», με την ανάπτυξη υποτίθεται του δικτύου των βρεφονηπιακών σταθμών, το πέρασε στα γρήγορα, ίσως γιατί από το επικοινωνιακό επιτελείο κρίθηκε πως δεν μπορούν να στηριχτούν πολιτικά σ' αυτό, ότι θ' ακουστεί σαν κοροϊδία των γυναικών και των εργαζόμενων γενικότερα.

Από τον Ιούλιο ακόμη, τα κυβερνητικά παπαγαλάκια μας προετοίμαζαν για το ότι ο πρωθυπουργός εργάζεται πυρετωδώς στο θέμα των επενδύσεων και θα είναι σε θέση να ανακοινώσει ο ίδιος στη ΔΕΘ 6-7 μεγάλες επενδύσεις, ώστε να δώσει το σύνθημα της αντεπίθεσης. Να πει στον ελληνικό λαό ότι τα δύσκολα πέρασαν και τέλον αρχίζει η ανάκαμψη. Ο θησαυρός αποδείχτηκε άνθρακες. Ο Παπανδρέου δεν είχε να ανακοινώσει τίποτα το συγκεκριμένο. Ουτός ο παγκόσμιος καπιταλισμός κλυδωνίζεται και δεν μπορεί να πετύχει μια –αργή έστω, αλλά σταθερή ανάκαμψη, επενδύ-

σεις δεν γίνονται. Ουσιαστικά η Ελλάδα, όσο και να τους προσφέρουν «γην και ύδωρ», τα μονοπώλια είναι εξαιρετικά επιφυλακτικά, γιατί φοβούνται και το πολιτικό ρίσκο από το ενδεχόμενο κοινωνικών εκρήξεων.

Μπορεί να μην είχε να πει τίποτα για νέες επενδύσεις ο Παπανδρέου, είχε όμως να πει πολλά για τη στήριξη του κεφαλαίου. Καταρχάς, απαντώντας στις απανωτές προσκλήσεις–προκλήσεις που έχει κάνει το τελευταίο διάστημα ο πρόεδρος του ΣΕΒ, ο Παπανδρέου διακήρυξε χωρίς περιστροφές την ιδεολογική ταύτιση με τους καπιταλιστές και τον απόλυτο διοχετισμό με την πολιά σοσιαλιστική δημαρχία του ΠΑΣΟΚ: «Παλαιότερα, το να αναφερθεί κανείς σε επιχειρηματιά και σε επιχειρήσεις ήταν ανάθεμα, όχι μόνο για τον Υπουργό, πόσο μάλλον για τον Πρωθυπουργό. Είχε δαιμονοποιηθεί η επιχειρηματικότητα. Οχι, εγώ ως σοσιαλιστής, θεωρώ θετική την επιχειρηματικότητα, εφόσον είναι υγιής επιχειρηματικότητα». Η κυβέρνηση Παπανδρέου δείχνει αποφασισμένη να επιμείνει και στην ιδεολογική πτυχή. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο υφυπουργός Οικονομικών Σαχινίδης, μιλώντας σε εκδήλωση της Eurobank στη Θεσσαλονίκη (14.9.10), χαρακτήρισε την προσέλκυση επενδύσεων ως τον «καθοριστικό παράγοντα για την επιτυχία του προγράμματός μας».

Στη συνέχεια ανακοίνωσε με περηφάνεια όλα δύο μέτρα που θα βοηθήσουν τους καπιταλιστές να διασχειριστούν την κρίση (για ανάπτυξη ούτε λόγος). «Σήμερα, λοιπόν, δίνουμε ώθηση στην επιχειρηση, που λειτουργεί και προσπαθεί να επιβιώσει, επιπολύνοντας τη μείωση του συντελεστή φορολόγησης των αδιανέμητων κερδών από το 24% στο 20% σε ένα χρόνο, δηλαδή από το 2011. Ενα ισχυρό κίνητρο για επενδύσεις και την ανταγωνιστικότητα». Δεν ήθελαν τίποτα άλλο από την καπιταλιστική.

Την περασμένη βδομάδα στη Θεσσαλονίκη ο Βουρλούμης επιβεβαίωσε όμως ότι οι Γερμανοί κατέχουν σήμερα το 30%, μολονότι η αρχική συμφωνία πώλησης απαγορεύει στη DT να αγοράσει μετοχές μέσω Χρηματιστήριου ως τα τέλη του 2011.

■ Και δεύτερος γκαουπάιτερ

Μετά τον δον Τομάζο Σιόπτα, τον γκαουλάιτερ του ΔΝΤ, που καλύπτεται υπό τον τίτλο του συμβούλου του πρωθυπουργού (αναλυτικά έγραψε η «Κόντρα» στο φύλο της 4ης Σεπτεμβρης), ενέσκυψε ως δεύτερος γκαουλάιτερ ο Λουκάς Παπαδήμος, έως πρότινος αντιπρόεδρος της ΕΚΤ. «Σε ό,τι αφορά τον Λουκά Παπαδήμο, πράγματι, έχουμε μια στενή συνεργασία και θα ανακοινώναμε -εφόσον με ρωτήσατε σήμερα- ότι αναλαμβάνει σύμβουλός μου αμισθί, για να το τονίσω και αυτό, για τα θέματα δημοσιονομικής και μακροοικονομικής πολιτικής, καθώς και για θέματα λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος και των χρηματογορών».

Παρατήρηση πρώτη: ο Παπαδήμος περιγράφεται ως σύμβουλος με τα ίδια ακριβώς καθήκοντα με τον Σιόπτα, ο οποίος προσλήφθηκε ως σύμβουλος «για θέματα μακροοικονομικής πολιτικής, χρηματοπιστωτικά και τραπεζικά θέματα, καθώς και θέματα δημοσιονομικής διοχετεύσης» (ΦΕΚ διορισμού Σιόπτα). Δεν του έφθανε ο Σιόπτα και προσέλαβε και τον Παπαδήμο ή ο δεύτερος επεβλήθηκε από άλλο ιμπεριαλιστικό κέντρο (ΕΚΤ;) ως δεύτερος αντιβασιλεύς (ένας ακόμη και ο Παπαδήμου θα φτάσει και σε συμβολικό επίπεδο τον Οθωνα);

Παρατήρηση δεύτερη: υπάρχει έστω και ένας εχέφρων άνθρωπος που να πιστεύει ότι golden boys σαν τον Σιόπτα και τον Παπαδήμο αναλαμβάνουν σύμβουλοι του Παπανδρέου αμισθί; Ήπια από τα δύο συμβαίνει. «Η πληρώνονται από τα μυστικά κονδύλια ή πληρώνονται από τους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς που εκπροσωπούν. Το πιθανότερο είναι το πρώτο, γιατί οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί δεν συνηθίζουν να φορτώνουν τις δαπάνες επιπήρησης στους επιτηρούμενους.

■ Νύχτα θα φύγει

«Ηρθαμε εδώ -είπε- για να κάνουμε δουλειά. Κι όποιος δεν το καταλαβαίνει, δεν καταλαβαίνει την εργάδη προσπάθεια που κάνουμε για να βγει η χώρα από την κρίση», είπε ο Γιωργάκης, για να δικαιολογήσει το νέο επεισόδιο στο σίριαλ «ανοιχτό υπουργικό συμβούλιο», στο οποίο πήρε μέρος ο κυβερνητικός θίασος των 48, συνοδευόμενος από πολλούς άλλους κομπάρους, αμπιγέρ και λοιπών παρατρέχαμενων.

Το διούλεια έκαναν στη φίεστα της Θεσσαλονίκης φαίνεται από τα λογόδρια που εκφώνησαν on camera υπουργοί τινές, τα οποία αν βαθμολογούνταν σαν εκθέσεις ιδεών δεν θα έπιαναν ούτε τη βάση. Οι περισσότεροι, βέβαια, είχαν τη δικαιολογία ότι δεν πρόλαβαν καν να ενημερώθουν για τις νέες αρμοδιότητές τους, ενώ κάποιοι παραμένουν (και θα παραμένουν για κάμποσο ακόμα) χωρίς αρμοδιότητες. Και βέβαια, απλούστατη είναι η σκέψη πως αν έμεναν στην Αθήνα, τουλάχιστον κάπως θα ενημερώνονταν για τις αρμοδιότητές τους.

Το διούλεια έκαναν το αποδεικνύει η στάση του ίδιου του Γιωργάκη, που αντί να καθήσει να συνεργαστεί με τους νέους υπουργούς, αναπληρωτές και υφυπουργο

Τελικά, στην Κούβα θα γίνουν ή όχι απολύσεις; Σύμφωνα με το «Ριζοσπόστη» (15/9/10), ο οποίος επικαλείται τον κουβανό πρέσβη στην Αθήνα, Ερμες Ερέρα Ερνάντες, «στην Κούβα δε γίνονται απολύσεις. Οταν ένας εργαζόμενος δε χρειάζεται σε συγκεκριμένη δουλειά, μετακινείται χωρίς να χάνει τις απολαβές του». Η απάντηση του κύριου πρέσβη αφορούσε δημοσιεύματα (βοά ο παγκόσμιος Τύπος) για τις επικείμενες απολύσεις (συγνώμη... μετατάξεις) 500.000 Κουβανών από το Δημόσιο.

Σύμφωνα με τον ανταποκριτή του Αλ Τζαζίρα (13/9), το κράτος θα ολοκληρώσει τις απολύσεις μέχρι τα μέσα του επόμενου χρόνου και θα μειώσει τα εμπόδια για τη δημιουργία ιδιωτικών επιχειρήσεων, προκειμένου να διευκολύνει τους εργάτες να βρουν δουλειά στον ιδιωτικό τομέα. Φυσικά, εμείς δεν αικούμε το... ιμπεριαλιστικό Αλ Τζαζίρα και εμπιστεύμαστε τον... επαναστατικό Περισσό (ο οποίος –σημειωτέον– αικούμε απολύσεις και... του σηκώνεται η τρίχα, εκτός από την περίπτωση της... Τυποεκδοτικής η οποία αναγκάζεται να απολύσει αφού... έτοις κάνει όλος ο κλάδος). Παρά την... κολή μας πίστη, ήρθαν τα... ζιζάνια και μας άναψαν φωτιά στα μπατζάκια.

«Τεμπέληδες εργάτες»

Δεν θα αναφερθούμε στο... απυχές επεισόδιο που ο Φιντέλ εκμυστηρεύτηκε σε αμερικάνικο δημοσιογράφο ότι «το μοντέλο δε δουλεύει». Γ' αυτό θα μπορούσε να ισχυριστεί κανείς ότι οφείλεται σε διαστρέβλωση αυτού που είπε ο Φιντέλ (αν και σύμφωνα με το Αλ Τζαζίρα επιβεβαίωσε ότι το είπε, αλλά ταυτόχρονα το πήρε πίσω ισχυρίζομενος ότι... εννοούσε αικρίβως το αντίθετο). Άλλα είναι τα... ζιζάνια και θα εξηγηθούμε ευθύς αμέσως. Την περασμένη Δευτέρα, η Εθνική Γραμματεία της Ομοσπονδίας Εργετών της Κούβας (Central de Trabajadores de Cuba - CTC) εξέδωσε ανακοίνωση στην οποία στρέζει τα μέτρα και τις φειδώσεις προσωπικού», όμως δεν κατορθώσαμε να βρούμε περισσότερες λεπτομέρειες για την ανακοίνωση (αποσπάσματά της μόνο δημοσιεύονται στο διαδικτυακό τόπο του εθνικού πρακτορείου ειδήσεων της Κούβας <http://www.cubanews.ain.cu/2010/0913-cuban-workers-confederation-reiterates-support-socialism.htm>).

Όμως, υπάρχει ο λόγος του Ραούλ Κάστρο της πρώτης Αυγούστου, ο οποίος δημοσεύτηκε ολόκληρος στην Granma (<http://www.granma.cu/ingles/cuba-i/2agosto-discursoaul.html>). Εκεί ο Ραούλ ήταν πιο συγκεκριμένος. Αφού κατακέραυνόνει ούσις αναλύτες ανά τον κόσμο μιλούν για υιοθετηση καπιταλιστικών πρακτικών στην οικονομία της Κούβας και αφού μας πληροφορεί ότι τα σχέδια των μεταρρυθμίσεων έγιναν μετά από πολλή μελέτη, προχωρά στο ψηφό: «Κατά τη διάρκεια της αρχικής φάσης, η οποία θα ολοκληρωθεί στους πρώτους τρεις μήνες του επόμενου έτους, θα τροποποιήσουμε τους κανονισμούς μισθών και εργασίας των υπεράριθμων εργατών από μία ομάδα των υπηρεσιών της κεντρικής κυβέρνησης, καταστέλλοντας τις πατερναλιστικές προσεγγίσεις που αποθαρρύνουν την αναγκαιότητα να δουλεύεις για να ζήσεις και έτσι μειώνοντας τα αντιπαραγωγικά κόστη που προ-

Σοσιαλισμός με απολύσεις και «αυταπασχολούμενους» καπιταλιστές δε γίνεται!

έρχονται από την εξίσωση των μισθών ανεξάρτητα από τα χρόνια εργασίας και από τον εξασφαλισμένο μισθό για μακρές περιόδους σε άτομα που δεν δουλεύουν! Συγκρίνετε το παραπάνω απόστασμα με όσα αναφέρει (ή μάλλον σκόπιμα παραλείπει) ο «Ριζοσπάστης» και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

Αλήθεια, πρότε ανακαλύφθηκαν «υπεράριθμοι» εργάτες και μάλιστα και τόσοι... τεμπέληδες στην Κούβα,

φροντας διάφορες υπαρκτές απαγορεύσεις στην παροχή νέων αδειών και στο εμπόριο συγκεκριμένων προϊόντων, κάνοντας τις εργατικές συμβάσεις πιο ευελικτές. Την ίδια στιγμή, η προαναφρεθείσα σύνοδος της 16ης-17ης Ιουλίου ενέκρινε την εφαρμογή ενός συστήματος φορολόγησης για τον τομέα της αυταπασχολησης, που αντιστοιχεί στο νέο οικονομικό σενάριο και επίσης εξασφαλίζει ότι οι εργάτες που εμπλέκονται σ' αυτή την

σμόδιο υπάρχει μόνο κατ' όνομα δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα με αυτό...

Ανύπαρκτος σοσιαλισμός

Πώς εδραιώθηκε και με τη βοήθεια τίνος ο κουβανέζικος «σοσιαλισμός»; Δε μιλάμε για τα πρώτα χρόνια της επανάστασης (που ήταν πραγματικά λαϊκή, σε αντίθεση με τα πραξικοπήματα που βαφτίστηκαν επαναστάσεις, όπως στην Αιθιοπία και το Αφριγκονιστάν), αλλά για όλα αυτά τα χρόνια, από το '59 μέχρι το '91, που τα έσπασαν με την ΕΣΣΔ, λίγο πριν αυτή διαλυθεί. 30 χρόνια δεν ήταν η Κούβα το μαντρόσκυλο των «σοβιετικών» σχεδών σε κάθε ιμπεριαλιστική τους επιχειρήση; Και μην μας πείτε ότι προβοκάρουμε, γιατί θα σας ρωτήσουμε τι δουλειά είχαν τα κουβανέζικα στρατεύματα στην Αιθιοπία, με το πραξικόπημα του Μεγκίστου ενάντια στον αμερικανόδουλο Χαΐλέ Σελασίε, που βαφτίστηκε «λαϊκή επανάσταση»; Τι δουλειά είχαν τα κουβανέζικα στρατεύματα στην Αγκόλα; Πώς μπορούσε να οικοδομηθεί σοσιαλισμός στην Κούβα, όταν αυτή εξαρτώντας οικονομικά και πολιτικά από μια ιμπεριαλιστική υπερδύναμη όπως η «Σοβιετική» Ενωση των Χρουστόσφ, Μπρέζιεφ και επηγόνων, που κατέληξε στην Περεστροϊκά και την αυτοδιάλυσή της; Γίνονταν ή δεν γίνονταν το 80% των συναλλαγών της Κούβας με τις χώρες της τότε ΚΟΜΕΚΟΝ (τον αντίταλο της ΕΟΚ οικονομικό σχηματισμό των ανατολικών χωρών εκείνη την εποχή), καταδικάζοντας την οικονομία της να μένει κυρίως αγροτική, για πολλά χρόνια μετά τη νίκη της επανάστασης;

Ας αφήσουμε όμως τα ερωτήματα κι ας δώσουμε το λόγο σε έναν άνθρωπο που κανένις (ούτε οι ίδιοι οι κουβανοί ήγετες) δε μπορεί να καταδικάσει σαν πράκτορα των ιμπεριαλιστών:

«Πώς μπορεί κανείς να εφαρμόσει τον όρο «αμοιβαία οφέλη» στις πωλήσεις των πρώτων υλών με τις διεθνείς τιμές, όταν αυτές (σ.α. οι πρώτες υλες) κοστίζουν απεριόριστο ιδρώτα και βάσανα στις υπανάπτυκτες χώρες και στην οιγορά (σ.α. από τις υπανάπτυκτες χώρες) των προϊόντων της βιομηχανίας από τα σημερινά, μεγάλα αυτοματοποιημένα εργοστάσια; Εάν εφαρμόζουμε αυτό το είδος των σχέσεων μεταξύ των δύο ομάδων κρατών, πρέπει να συμφωνήσουμε ότι οι σοσιαλιστικές χώρες είναι, κατά κάποιο τρόπο, συνένοχες με την ιμπεριαλιστική βιομηχανίκη εκμετάλλευση. Μπορεί να αντιτάξει κανείς ότι το μέγεθος των συναλλαγών με τις υπανάπτυκτες χώρες είναι ένα σημαντικό τμήμα του εξωτερικού εμπορίου των σοσιαλιστικών χωρών εκείνη την εποχή;»

Ο πονηρός συντάκτης του «P», για να ξεφύγει από το ρεζίλικι, ανογνώρισε τους «κινδύνους» των νέων μέτρων, διαβεβαιώνοντας τους αναγνώστες του ότι το ίδιο αναγνωρίζουν και οι Κουβανοί «σύντροφοι», μιας και «οι μικροί ιδιοκτήτης μάθανεν να δουλεύει για τον ίδιο, να συσσωρεύει χρήμα, όπως έχει δειξει και η αρνητική εμπειρία της ΕΣΣΔ, αλλά και της Κίνας, που η μικρή ιδιοκτησία μεγάλωσε και ενισχύονται οι καπιταλιστικές σχέσεις, κάπι του όπως είπε ο Ερμες Ερέρα Ερνάντες είναι στην προσοχή τους». Και τι μ' αυτό; Το γεγονός ότι η μικρή παραγωγή γεννά τον καπιταλισμό κάθε μέρα, κάθε ώρα και σε μαζική κλίμακα, όπως είχε πει ο Λενίν, δε μπορούν να το αποτρέψουν. Ομως στην Κούβα που ο «σοσιαλι-

για τους οποίους αξίζει να γίνεται λόγος από τον πρόεδρο της χώρας μισό αιώνα (για την αικρίβεια 52 χρόνια) μετά την επανάσταση; Για ποιο λόγο ο Ραούλ αναγκάζεται να βροντοφωνάξει: «Θα πρέπει να εξαλείψουμε μια για πάντα την αντίληψη ότι η Κούβα είναι η μόνη χώρα στον κόσμο στην οποία οι άνθρωποι μπορούν να ζουν χωρίς να δουλεύουν!» Πώς είναι δυνατόν ένας κομμουνιστής να ισχυρίζεται ότι ο «ξασφαλισμένος μισθός» μπορεί να γίνει «αντιπαραγωγικό κόστος», μιλώντας σαν άλους τους αστούς οικονομολόγους που θεωρούν την εργατική δύναμη σαν «κόστος»; Γιατί μιλά για τη «μεγάλη σημασία της συνεισφοράς στη βελτίωση της κοινωνικής και εργατικής πειθαρχίας, που θα προκύψει από την επιβεβαίωση της χρήσης της απολύσεως»;

Ο πονηρός συντάκτης του «P», για να ξεφύγει από το ρεζίλικι, ανογνώρισε τους «κινδύνους» των νέων μέτρων, διαβεβαιώνοντας τους αναγνώστες του ότι το ίδιο αναγνωρίζουν και οι Κουβανοί «σύντροφοι», μιας και «οι μικροί ιδιοκτήτης μάθανεν να δουλεύει για τον ίδιο, να συσσωρεύει χρήμα, όπως έχει δειξει και η αρνητική εμπειρία της ΕΣΣΔ, αλλά και της Κίνας, που η μικρή ιδιοκτησία μεγάλωσε και ενισχύονται οι καπιταλιστικές σχέσεις, κάπι του όπως είπε ο Ερμες Ερέρα Ερνάντες είναι στην προσοχή τους». Και τι μ' αυτό; Το γεγονός ότι η μικρή παραγωγή γεννά τον καπιταλισμό κάθε μέρα, κάθε ώρα και σε μαζική κλίμακα, όπως είχε πει ο Λενίν, δε μπορούν να το αποτρέψουν. Ομως στην Κούβα που ο «σοσιαλι-

νεοχή με τις εκμεταλλευτικές χώρες της Δύσης. Το γεγονός ότι το εμπόριο σήμερα είναι μικρό δε σημαίνει πολλά. Το 1959,

■ Ιράκ

Αποζημιώνουν Αμερικάνους!

Κατάκτησαν και κατάστρεψαν το Ιράκ, ρήμαξαν το λαό του για να λεηλατήσουν το φυσικό πλούτο της χώρας και από πάνω απαίτησαν και πέτυχαν να αποζημιώσουν οι αμερικάνοι πολίτες που κακοποιήθηκαν από το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν!

Οπως ανακοινώθηκε, στις 2 Σεπτεμβρίου, η αμερικανόδουλη ιρακινή κυβέρνηση υπέγραψε με αμερικάνους αξιωματούχους συμφωνία, σύμφωνα με την οποία το ιρακινό κράτος θα καταβάλει 400 εκατομμύρια δολάρια για να αποζημιώσουν μερικές εκαποντάδες αμερικάνοι πολίτες που ισχυρίζονται ότι βασανίστηκαν από το καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν και έχουν προσφύγει σε αμερικανικά δικαστήρια. Οπως υποστηρίζουν, κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου το 1991, συνέλήφθηκαν από το ιρακινό καθεστώς και χρησιμοποιήθηκαν ως ασπίδες για να αποτρέψει τους βομβαρδισμούς σε αστικούς στόχους, απειλήθηκαν με θάνατο και εικονική εκτέλεση, υποβλήθηκαν σε στέρηση φροντού, ύπνου και ιατρικής φροντίδας και υπέστησαν ψυχικά τραύματα.

Αν απαιτούνται 400 εκατομμύρια για να αποζημιώσουν μερικές εκαποντάδες αμερικάνοι πολίτες που υπέστησαν ψυχικά τραύματα επί Σαντάμ Χουσεΐν, πόσα δις δολάρια θα έπρεπε να καταβληθούν από τις ΗΠΑ για να αποζημιώσουν οι εκαποντάδες χιλιάδες ιρακινοί νεκροί και τραυματίες πολίτες; Τα εκαποντάδες χιλιάδες ορφανά του πολέμου, τα εκατομμύρια των ιρακινών που υποφέρουν από τα ψυχικά τραύματα

του πολέμου, τα τέσσερα εκατομμύρια των προσφύγων; Η ισοπεδωμένη Φαλούτζα και τα δεκάδες χιλιάδες κατεστραμμένα σπίτια σ' όλο το Ιράκ, οι κατεστραμμένες υποδομές της χώρας;

Ομως η ζωή και τα περιουσιακά στοιχεία των ιρακινών κοστολογούνται πολύ χαμηλά από το Λευκό Οίκο. Για παράδειγμα, το ανώτατο ποσό που καταβάλλει ως αποζημίωση ο αμερικανικός στρατός για το θάνατο μέλους οικογένειας είναι 2,500 δολάρια, για την ανατίναξη ενός σπιτιού 1,300 δολάρια και για την καταστροφή μιας πόρτας 50 δολάρια.

Ως επιχείρημα για την υπο-

γραφή της επαίσχυντης αυτής συμφωνίας από την κυβέρνηση των ιρακινών λακέδων προβάλλεται η ανάγκη να αρθούν οι κυρώσεις που είχαν επιβληθεί από τον ΟΗΕ στο Ιράκ εξαιτίας της εισβολής του ιρακινού στρατού στο Κουβέιτ πριν από δύο δεκαετίες και να αποτραπεί το πάγωμα των ιρακινών καταθέσεων στις τράπεζες του Εξωτερικού. Επιχείρημα όμως έωλο, γιατί οι κυρώσεις, που έπρεπε να έχουν αφθεί μετά την αμερικανική εισβολή και την πτώση του σανταμικού καθεστώτος, παραμένουν, εκτός των άλλων, για να εισπράττει το Κουβέιτ από το Ιράκ την παχυλή αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστη κατά τον πόλεμο

του Κόλπου. Υπενθυμίζουμε ότι μετά τον πόλεμο, το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ επέβαλε στο Ιράκ να καταβάλει ως αποζημίωση στις χώρες που υπέστησαν ζημιές το 5% των εσόδων του από το πετρέλαιο, το μεγαλύτερο μέρος από το οποίο καταβάλλεται στο Κουβέιτ. Το ποσό που έχει καταβληθεί μέχρι σήμερα στο Κουβέιτ ανέρχεται σε 30.15 δις και εκκρεμεί ένα υπόλοιπο 22.3 δις, το οποίο απαιτεί, με τις πλάτες φυσικά του Λευκού Οίκου, να εισπράξει, παρόλο που υπάρχουν τεράστιες ανάγκες για την στοιχειώδη αποκατάσταση των ιρακινών υποδομών που καταστράφηκαν από τον πόλεμο.

Ψυχοπαθείς δολοφόνοι

Πέντε αμερικάνοι στρατιώτες κατηγορούνται ότι είχαν σχηματίσει μια «ομάδα δολοφόνων», οι οποίοι σκότωναν σκόπιμα, για πλάκα, Αφγανούς, φωτογραφίζονταν δίπλα στα θύματά τους και έπαιρναν μαζί τους ως τρόπαια μέλη των θυμάτων, δάκτυλα, οστά ποδιών και ένα κρανίο, που βρέθηκαν αργότερα ανάμεσα στα προσωπικά τους αντικείμενα.

Σύμφωνα με το κατηγορητήριο που συντάχθηκε από ανακριτές του αμερικανικού στρατού, οι πέντε κατηγορούνται ότι σκότωσαν για σπορ τουλάχιστον τρεις Αφγανούς κατά την περιπολία τους σε διαφορετικές επιθέσεις με χειροβομβίδες και πυροβολισμούς. Άλλοι εφτά κατηγορούνται ότι βοήθησαν στη συγκάλυψη των εγκλημάτων και έπιπτησαν ασχήμα και απειλήσαν ένα στρατιώτη που αποκάλυψε, μεταξύ άλλων, το αποτρόπαιο μυστικό, τον περασμένο Μάιο.

Οι δολοφόνοι και οι συνεργάτες τους ανήκουν στην ταξιαρχία πεζικού Stryker, που εδρεύει στην Κανταχάρ, όπου έγιναν οι δολοφονίες στην αρχή της χρονιάς. Αρχηγός της δολοφονικής στείρας ήταν, σύμφωνα με το κατηγορητήριο, ο

25χρονος λοχίας Calvin Gibbs, ο οποίος ξεκίνησε τη συζήτηση για τις δολοφονίες αφργανών πολιτών όταν έφτασε στην επιχειρησιακή βάση Rām-Rawr στην Κανταχάρ τον περασμένο Νοέμβριο. Οπως κατέθεσαν άλλοι στρατιώτες, ο Gibbs καυχιόταν για τα «αντικείμενα» που πήρε μαζί του όταν υπηρετούσε στο Ιράκ και για το πόσο εύκολο ήταν «να πετάξει μια χειροβομβίδα σε κάποιους και να τους σκοτώσει», χωρίς να ανακαλυφθεί και να ενοχοποιηθεί.

Οι πέντε που κατηγορούνται ότι διέπραξαν τις δολοφονίες έχουν συλληφθεί και κρατούνται από τον περασμένο Ιούνιο. Στους υπόλοιπους εφτά απογγέλθηκαν οι κατηγορίες για συγκάλυψη των εγκλημάτων και βιαιοπραγία τον προηγούμενο μήνα. Οι κατηγορίες θα εξεταστούν από στρατιωτικό σώμα ενόρκων μέσα στο Σεπτέμβριο, το οποίο θα αποφασίσει αν υπάρχουν αρκετά αποδεικτικά στοιχεία για να παραπέμφθονται στη στρατιωτικού.

Η υπόθεση αυτή είναι φυσικά μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Οι εν ψυχρώ εκτελέσεις και οι **ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 15**

■ Αμπού Γκράιμπ Γυναίκες βιάζονταν από τους Αμερικάνους

«Στη φυλακή Αμπού Γκράιμπ, οι γυναίκες βασανίζονταν πολύ περισσότερο από τους άντρες. Μια γυναίκα αποκάλυψε ότι είδε να βιάζονται πέντε κορίτσια. Οι περισσότερες γυναίκες στη φυλακή βιάστηκαν και μερικές όταν αποφυλακίστηκαν ήταν έγκυες. Οι οικογένειες σκότωσαν κάποιες από τις γυναίκες αυτές από ντροπή, για λόγους τιμής».

Με τα λόγια αυτά περιγράφει την κόλαση που βίωναν οι κρατούμενες γυναίκες στην υπό αμερικανική διοίκηση φυλακή σε άρθρο του γνωστού βρετανού δημοσιογράφου Rόμπερ Φισκ για τους φόνους τιμής στην Ιορδανία («Independent», 11/9/10) η Ιορδανή δημοσιογράφος Λίμα Ναμπτίλ, η οποία έχει ασχοληθεί εκτεταμένα με την κατάσταση των γυναικών στον αραβικό κόσμο.

Στο ίδιο άρθρο ο Φισκ αποκάλυψε ότι «μια πολύ αξιόπιστη πηγή στην Ουάσιγκτον», που έχει στενή σχέση με το στρατιωτικό προσωπικό, επιβεβαίωσε «φοβερές ιστορίες βιασμών» από αμερικανούς στρατιώτες. Και ακόμη ότι η ίδια πηγή του είπε ότι οι εικόνες γυναικών που βιάζονταν ήταν πίσω από την απόφαση του Ομπάμα να απαγορεύσει τη δημοσίευση περισσότερων φωτογραφών από το κολαστήριο του Αμπού Γκράιμπ.

Ουτόσο, δεν είναι η πρώτη φορά που έρχονται στο φως αυτές οι φρικτές ιστορίες. Το 2004, ο δημοσιογράφος Seymour Hersh του «New Yorker» αποκάλυψε ότι στο Αμπού Γκράιμπ βιάζονταν οι γυναίκες και ότι στα χέρια της αμερικανικής κυβέρνησης υπήρχε βιντεοταινία με εικόνες παιδιών που επίσης βιάζονταν, με ηχητική υπόκρουση τα ουρλιαχτά τους.

Κώστας Βάρλας

Εξουσιαστική διαμάχη

Καλά τα κατάφερε ο... πολυμήχανος Ερντογάν στην Τουρκία. Κατόπιν της αποφασιστικής των δικαιωμάτων του πλαισιοναλιστικού λαού» εμφανίζεται και σαν «εγγυητής της δημοκρατίας» στη χώρα, κατορθώνοντας να κερδίσει με δημοψήφισμα τις προτεινόμενες συνταγματικές αλλαγές την περαισμένη Κυριακή, στο οποίο το 58% είπε ναι στην αναθεώρηση του συντάγματος.

Το δημοψήφισμα έγινε στις 12 Σεπτεμβρίου, ακριβώς 30 χρόνια μετά το στρατιωτικό πραξικόπεμπτο του Εβρέν. Η πιο διαφημισμένη τροποποίηση είναι η κατάργηση του Αρθρου 15, που ανοίγει το δρόμο για τη δίκη των στρατηγών που είναι υπεύθυνοι για το στρατιωτικό πραξικόπεμπτο του 1980, ενώ το δεύτερο σημείο που διαφημίστηκε είναι οι τροποποίησεις στο Συνταγματικό Δικαστήριο (αύξηση των μελών από 11 σε 17 και δυνατότητα εκλογής τριών μελών από τη Βουλή), σε μια προσπάθεια να περιορίσει τη δύναμη της δικαιοστικής εξουσίας και του στρατού.

Φυσικά, η ταξιδιώτητα του συντάγματος δεν άλλαξε, γι' αυτό και ο Ερντογάν στηρίχτηκε από την ΕΕ και τους Αμερικανούς, με βασικούς αντίταλους το Ρεπουμπλικανικό Κόμμα (CHP) και το Εθνικιστικό Κόμμα (MHP), που κυνήγησαν το ΟΧΙ χωρίς όμως να τους βγει. Μαζί τους στο ΟΧΙ τάχτηκε και το «ΚΚ», το οποίο με αυτό το τρόπο ταυτίστηκε στα μάτια του κόσμου με τους ακροδεξιούς, μη τολμώντας να καλέσει καν σε αποχή, όπως έκανε το φιλοκυρδικό κόμμα.

Φυσικά, η ταξιδιώτητα του συντάγματος δεν άλλαξε αφού στηρίχθηκε από την ΕΕ και την Ευρωπαϊκή

Φως μόνο από τους αγώνες

Στο ψηλό πήραν τα έντυπα του διεθνούς χρηματιστικού κεφάλαιου το road show του Παπακωνσταντίνου και της τρόικας, που πήγαν σε Λονδίνο, Παρίσι και Φρανκφούρτη για να τους πουν πόσο καλά πηγαίνει ο ελληνικός καπιταλισμός. Ειδικά στο λονδρέζικο Σίτι έσπασαν μεγάλη πλάκα με την αναγγελία του «πατριωτικού ομόλογου», το οποίο θα διατεθεί στους Ελληνες της διασποράς, οι οποίοι θα κληθούν να συνεισφέρουν για τη σωτηρία της πατρίδας. «Γιατί δεν βάζει φόρο αλληλεγγύης και στα σουβλατζίδικα της Αθήνας;» ήταν ένα από τα... κολακευτικά σχόλια που ακούστηκαν.

Βλέπετε, τα κοράκια του Σίτι θυμούνται την παλιότερη εξαγγελία –κατόπιν συμβουλών της Goldman Sachs– για μια διεθνή έκδοση ελληνικών τίτλων σε δολάρια, που θα προωθούνταν –όπως προαναγέλθηκε– με road show από την Κίνα μέχρι τις ΗΠΑ. Εξαγγελία που την έφαγε το σκοτάδι, χωρίς ποτέ να εξηγηθεί ο λόγος (τα «κοράκια», βέβαια, τον ξέρουν πολύ καλά). Η ειρωνική αναφορά στα σουβλατζίδικα της Αθήνας αποτελεί ευθεία βολή στον πατριωτισμό των ελλήνων κεφαλαιούχων του εξωτερικού, ο οποίος εδράζεται στην τσέπη τους και πουθενά αλλού. Άλλωστε, και οι έλληνες κεφαλαιούχοι του εσωτερικού είχαν δείξει το δικό τους πατριωτισμό μια μέρα πριν, δανείζοντας βραχυπρόθεσμα (εξάμηνο) το ελληνικό κράτος με το εξωφρενικά τοκογλυφικό επιτόκιο του 4,82%. Κι αν ακόμη επιχειρηθεί πάλι στην «πατριωτικού ομόλογου», θα είναι μια καλή ευκαιρία τοκογλυφίας από τους δανειστές, αλλά και εξασφάλισης γενναίων προμηθειών για τις τράπεζες που θ' αναλάβουν να το προωθήσουν στις διάφορες χώρες.

Οταν η Ελλάδα ξαναβγεί για δανεισμό στις «αγορές», όπως απαιτεί το Μνημόνιο, οι διαχειριστές του χρηματιστικού κεφάλαιου θα είναι αυτοί που θα επιβάλλουν τους όρους. Κι αυτούς τους όρους θα κληθεί να τους πληρώσει ο ελληνικός λαός, με νέα κύματα σκληρότητας. Ακόμη και αν ο δανεισμός δεν είναι στα σημερινά επίπεδα διαπραγμάτευσης των ελληνικών ομολόγων (κοντά στο 10%), θα είναι και πάλι δυσβάσταχτος.

Φως στο βάθος του τούνελ δε φαίνεται. Οσο πιο βαθιά μας χώνουν σ' αυτό, τόσο μακραίνει η διαδρομή. Οι διαβεβαιώσεις των κυβερνητικών ιθυνόντων για τέλος το 2013 είναι ψεύτικες. Κανείς στα διεθνή έντυπα του χρηματιστικού κεφάλαιου δεν τις πιστεύει (ήδη γίνεται λόγος για επεκταση του Μνημονίου μέχρι το 2020), γιατί να τις πιστέψουμε εμείς; Μόνο πττημένοι που ψάχνουν παρηγοριά, όπως που απαλύνει τον πόνο, μπορούν να πιστέψουν τέτοιες διαβεβαιώσεις.

Για να δούμε φως, πρέπει να το ανάψουμε μόνο μας. Μόνο οι φωτιές της ταξικής πάλης μπορούν να φωτίσουν το δρόμο και να ζεστάνουν πραγματικές ελπίδες απελευθέρωσης.

Και στο Σαρμελ-Σέιχ της Αγύπτου πήγαν η Κλίντον με τον Μίτσελ, για να εποπτεύσουν τις συνομιλίες Νετανιάχου-Αμπάς.

Ο αμερικανόδουλος de facto πρόεδρος της Παλαιστινιακής Αρχής συνεχίζει στο δρόμο της προδοσίας, παρά τις προειδοποιήσεις της Παλαιστινιακής Αντίστασης.

■ Από τα πανηγύρια στη μούγκα

Τέλη Ιούνη με αρχές Ιούλη, ο Γ. Παπακωνσταντίνου οργάνωσε ολόκληρη προπαγανδιστική καμπάνια με δέμα «το έλλειμμα μειώθηκε κατά 40% το πρώτο εξάμηνο». Από τα πανηγύρια του Ιούλη περάσαμε στη μούγκα του Σεπτέμβρη. Μια ολιγόλογη ανακοίνωση όλο κι όλο, που μας πληροφορεί ότι στο οχτάμηνο το έλλειμμα μειώθηκε κατά 32,2% έναντι ετήσιου στόχου μειώσης κατά 39,5%!

Κοντολογίς, παρά τα σκληρά αντιλαϊκά μέτρα, το πρόγραμμά τους έχει πέσει έξω και όπου να 'ναι να επιβάλουν νέα μέτρα. Οπως κι αν τα βαφτίσουν δα είναι νέα μέτρα, αφού θα αποσκοπούν στη συγκέντρωση επιπλέον κονδυλίων από το σκέλος των δαπανών και το σκέλος των εσόδων.

■ Ποιος μπορεί να εμπιστευτεί τους ψεύτες;

«Από ότι γνωρίζω, δεν είναι 3,5 δισ. η στέρηση [σ.ο. των εσόδων], είναι περίπου 1,5 δισ.». Το είπε ο Παπανδρέου στη Θεσσαλονίκη, απαντώντας σε σχετική ερώτηση. Τα δαυμάσια ελληνικά του (στέρηση αντί για υστέρηση) δεν θα τα σχολιάσουμε. Θα σχολιάσουμε, όμως, το περιεχόμενο της απάντησης. Πότε έφτασε η υστέρηση των εσόδων το 1,5 δισ.; Μέχρι πριν μερικές μέρες, Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης έσκιζαν τα ρούχα τους (τουλάχιστον μια ντουζίνα συνεντεύξεων τους μπορούμε να παραδέσουμε), ότι η υστέρηση είναι μόνο 770 εκατομμύρια. Πότε πρόλαβε και διπλασίστηκε το ποσό; Μέσα σε λίγες μέρες;

Από τα στοιχεία βγαίνει υστέρηση στο οχτάμηνο 4,2 δισ. ευρώ, τα οποία φυσικά δεν μπορούν να καλυφθούν ούτε από το (υποτιθέμενο) «μαξιλάρι» των 4 δισ. από τη μείωση των δαπανών, οπότε τα νέα μέτρα δα έρθουν αναπόφευκτα. Μπορείτε να εμπιστευτείτε ανδρώπους που λένε αδίστακτα τόσο χοντρά ψέματα;

ΥΓ1: Ρωτήθηκε ο Σαχινίδης –στο πρωνάδικο του σαββατοκύριακου στο Megacity για τις διαφορές στην υστέρηση των εσόδων και έκανε γαργάρα. Και βέβαια, οι δυο δημοσιογράφοι (Αναγνωστάκης-Χασαπόπουλος) έκαναν πως δεν κατάλαβαν. Αντί να τον αρπάξουν και να τον κωλοχυτήσουν, πέρασαν σε άλλο δέμα.

ΥΓ2: Όλα τα στελέχη του οικονομικού επιπλεόντος επαναλαμβάνουν ένα παραμύθι.

■ Διαλέγουμε στρατόπεδο

«Αν μέχρι τώρα πορευόμασταν μόνοι, προσπαδούσαμε μόνοι, μόνοι ηπάρωμασταν, μόνοι σωπαίναμε, μόνοι παραιτούμασταν. Είναι καιρός να το κατανοήσουμε, να μάθουμε από αυτό και να το αλλάξουμε. Ως εργαζόμενοι μουσικοί -που δεν μπορούμε και να ζήσουμε από την τέχνη που υπηρετούμε και αναγκαστικά εργάζομαστε και σε άλλους χώρους, όταν δεν είμαστε άνεργοι - είναι καιρός να δράσουμε συλλογικά, διαλέγοντας στρατόπεδο. Η δέση μας στην παραγωγή μάς τοποθετεί δίπλα στον κόσμο της εργασίας κι απέναντι στους εκμεταλλευτές που παρασιτούν σε βάρος της κοινωνίας. Θα σταδιούμε στο πλευρό αυτών που με τον κόπο τους παράγουν όλο τον κοινωνικό πλούτο και έχουν κάθε δίκιο να τον διεκδικήσουν για όλη την κοινωνία. [...]»

Ως μουσική-καλλιτεχνική ομάδα, δέτουμε τις οποίες δυνάμεις μας στη διάθεση των οργανώσεων των εργαζομένων για κινηματικές καλλιτεχνικές δράσεις στους τόπους δουλειάς, στα εργοστάσια, στα εργατικά κέντρα, στα σωματεία, στις γειτονίες, στους κοινωνικούς χώρους, σε απεργίες, διαδηλώσεις και πορείες, όπου πάλλεται η λαϊκή αντίσταση, νικώντας την απαισιοδοσία, την ηποπάδεια, την ακινησία και τη σήψη. Γνωρίζοντας, χωρίς να τρέφουμε αυταπάτες, πως για να ανδίσει μια διαφορετική, μια νέα τέχνη που δα απαντά σε πραγματικές ανάγκες της κοινωνικής ζωής, που δε δα εξαντλείται στην αυτοέκφραση και δε δα αποσύρεται από το στίβο της κοινωνικής διαπάλης, πρέπει να προηγηθούν κοινωνικές αλλαγές και ρήξεις, επιδιώκουμε με την κοινωνική μας δραστηριοποίηση και την καλλιτεχνική μας παραγωγή να συμβάλλουμε προς την κατεύδυνση τους. Μόνο μέσα στο κίνημα, πια, κοντά στο λαό, μπορεί να βρει οξυγόνο μια τέχνη που παλεύει να φανερώσει το «πραγματικό» και να γίνει «όπλο» για την αλλαγή του. Και οι καιροί που έρχονται δα γεννήσουν τέχνη που δα πάρειν μαχητικά δέση που δα επενεργεί στις συνειδήσεις, ενάντια στην παραίτηση και την απογοήτευση, που δε δα 'ναι τέχνη της ήπατα».

Αποσάρματα από κείμενο του μουσικού σχήματος «Υπεραστικοί», με τίτλο «Η με τον κόσμο της εργασίας ή με τους καπιταλιστές».

πανδρέου, δια το εφαρμόσουν. Και παράλληλα δια δεσπίσουν ένα επίδομα δέρμανσης, όχι για όλους τους εργαζόμενους, αλλά για μια μικρή μερίδα, κατά το πρότυπο των διάφορων επιδομάτων φιλανδρωπίας (όπως το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, που τελικά το έδωσαν μισό). Γιατί δεν υπάρχει περίπτωση να βγάλουν ένα δισ. ευρώ από το πετρέλαιο δέρμανσης μόνο από το πετρέλαιο των πλούσιων, όπως υποκριτικά δηλώνουν.

Ομως, το 1 δισ. ευρώ μέσα στο 2011 πρέπει οπωσδήποτε να το αρπάξουν. Οπότε μένουν τα άλλα δύο μέτρα, όπως τα περιέγραψε ο Παπακωνσταντίνου στις Βρυξέλλες την προηγούμενη θδομάδα. Ή δια ανεβάσουν όλα τα αγαθά κατά μιαδυο μονάδες (π.χ. από το 11% στο 13%) ή δια καθιερώσουν ενιαίο συντελεστή ΦΠΑ για τα πάντα (π.χ. 19%). Οταν είναι έτοιμοι και για το πετρέλαιο δέρμανσης, τότε δια έχουν μια πρόσθιτη πηγή άντλησης έμμεσων φόρων, για να καλύψουν τις νέες «τρύπες» που δια προκύψουν. Αυτό, όμως, δεν σχολιάστηκε. Εκαναν είδηση το αυτονότο, για να δάψουν την πραγματική ειδηση.

■ Προβλέπουν φουύντωμα της ανεργίας

Η Ελλστατ «μετράει» την ανεργία απολογιστικά με μια συγκεκριμένη (αναχρόνιση) μέδοδο. Η διωτική εταιρία Mapower «μετράει» τις προοπτικές απασχόλησης, με βάση δειγματοληπτική έρευνα σε διοικήσεις 750 καπιταλιστικών επιχειρήσεων. Σύμφωνα με την τελευταία έρευνα αυτής της εταιρίας, για το τελευταίο τρίμηνο του 2010 (Οκτώβρης-Δεκέμβρης) «ο Δείκτης των Συνολικών Προοπτικών Απασχόλησης διαμορφώνεται στο -10%, ιστορικά χαμηλό ποσοστό από τότε που ξεκίνησε η έρευνα στη χώρα μας, το Β' Τρίμηνο του 2008. Η πτώση του Δείκτη σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο του έτους φτάνει τις 5 ποσοστιαίς μονάδες, ενώ σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2009 αγγίζει τις 10. Οι εργοδότες και στους εννέα τομείς της ελληνικής οικονομίας δηλώνουν ότι ο αριθμός των ατόμων που απασχολούν δια μειωθεί μέσα στο προσεχές τρίμηνο, με τις πλέον απαισιόδοξες εκτιμήσεις να προέρχονται από τον χώρο του Εμπορίου (-21%) και της Μεταποίησης (-17%)».

■ Φτηνιάρικο σόου

Με την ανάληψη των νέων καθηκόντων του ο Χρυσοχοΐδης οργάνωσε ένα φτηνιάρικο σόου. Κάλεσε στο γραφείο του το προεδρείο της Ομοσπονδίας Αρτοποιών Ελλάδος για να συζητήσουν την τιμή του ψωμιού και –όπως μας πληροφόρησε δελτίο Τύπου του υπουργείου– «η συνάντηση κατέληξε σε δέσμευση του Πρέδρου της Ομοσπονδίας, ότι, παρά τις πιέσεις που δέχεται ο κλάδος των αρτοποιών εξασπίζει των αυξήσεων στα σιτηρά, η τιμή του ψωμιού δια παραμείνει σταθερή και δεν δια προκύψουν αυξήσεις».

Τι αξία έχει η δέσμευση του προέδρου των αρτοποιών; Καμία. Τι δια κάνουν οι αρτοποιοί έτσι και γίνεται μια αυξήση στην τιμή των αλεύρων; Φυσικά, δ' αυξήσουν την τιμή του ψωμιού. Για ποιες πιέσεις που δέχεται ο κλάδος των αρτοποιών γίνεται λόγος, όταν ακόμη δεν έχουν γίνει αυξήσεις στα άλευρα; Το καλοκαίρι, μετά την απόφαση της ρωσικής κυβέρνησης να απαγορεύει τις εξαγωγές, οι αλευροβιομήχανοι έριζαν τις πρώτες προειδοποιητικές βολές, κάνοντας λόγο για αυξήσεις μέχρι και 30%. Στη συνέχεια μαζεύτηκαν, αφού τους πήραν από τα μούτρα ακόμα και τα αστικά ΜΜΕ. Κάποια στιγμή δια επανέλουν, εμπράκτως, και τα πράγματα δια πάρουν τη φυσιολογική τους τροπή. Αλήθεια, γιατί ο Χρυσοχοΐδης δεν δοκίμασε να πάρει ανάλογη «δέσμευση» από τους αλευροβιομήχανους; Γιατί αυτοί δεν παίζουν στις κυβερνητικές φίέστες, όπως οι αρτοποιοί, που αποτελούν τον τελευταίο τροχό της άμαξας.

■ Πήρε το μάθημα

Ο Γ. Παπακωνσταντίνου είναι εκείνο το κυβερνητικό στέλεχος που επαναλαμβάνει συνεχώς, είτε σε ελληνικό Μέσο μιλά είτε σε ξένο, ότι ο ελληνικός λαός στηρίζει την κυβερνητική πολιτική. Πριν κάμποσο καιρό, απαντώντας σε μια τέτοια προκλητική αναφορά του [είχε πει ότι τον συναντούν άνδρωποι στο δρόμο και του δίνουν κουράγιο και του λένε να προχωρήσει], τον προκαλούσαμε, αν τολμά, να κάνει μια βόλτα από το γραφείο του στο Σύνταγμα μέχρι την Ομόνοια, να δει πώς δια αντιδράσει ο κόσμος. Δεν χρειάστηκε. Πήρε το μάθημα του στην ίδια την πατρίδα του. Είχε προγραμματίσει να μιλήσει σε εκδήλωση, αλλά έβαλε την ουρά στα σκέλια και την ακύρωσε, μετά από κινητοποίηση που ανακοίνωσαν εργαζόμενοι της ΔΕΗ. Και στην πατρίδα του ίνκογκνιτο δια πηγαίνει από εδώ και πέρα.

✓ Ξεπέρασε κάθε προηγούμενο η MRB. Σε γκάλοπ για την περιφέρεια Αττικής (δημοσιεύτηκε στη Real News) δίνει στον Παφλή του Περισσού 2,6%! Οπως κατήγγειλε η παράταξη του Παφλή («Λαϊκή Συσπείρωση»), υπάρχουν καταγγελίες πως το όνομά του δεν υπήρχε καν στα ερωτηματολόγια και το έβαλαν εκ των υστέρων! Κάπτως έτσι γίνονται τα γκάλοπ.

ΟΠαπανδρέου διαβεβαίωσε από τη Θεσσαλονίκη ότι «το 2013, πρόγματι είναι το τέλος αυτής της διαδικασίας». Το πήγε μάλιστα και παραπέρα: «Οσο πιο γρήγορα κάνουμε μεγάλες αλλαγές (...) τόσο πιο γρήγορα θα φύγουμε από αυτούς τους περιορισμούς, ακόμα και πριν από το 2013. Μπορεί να γίνει, εφόσον πάμε καλά. Αρα, η απάντηση είναι ναι, το 2013 είναι η λήξη, αλλά θα μπορούσαμε να πάμε ακόμα καλύτερα».

Για την αξία αυτής της διαβεβαίωσης δεν χρειάζεται να πάμε μερικούς μήνες πίσω, όταν ο Παπανδρέου και το οικονομικό του επιπλεόν διαβεβαίωνταν ότι δεν πρόκειται να παρθούν άλλα μέτρα (μετά τα δύο πρώτα «πτακέτα») και στη συνέχεια υπέγραψαν το Μνημόνιο. Αρκεί να γιρίσουμε μόλις μερικές μέρες πίσω. Παπακωνσταντίνου και Σαχινίδης διαβεβαίωνταν ότι η υστέρηση στο σκέλος των εσόδων δεν είναι παρά 770 εκατ. ευρώ, ποσό ασύμματο που θα καλυφθεί μέχρι το τέλος του χρόνου, διότι έρχονται στο δεύτερο εξάμηνο έσοδα που δεν υπήρχαν το πρώτο, και τώρα

στεύω ότι έχουν άλλη επιλογή, δεδομένου ότι το έλλειμμα είναι τόσο μεγάλο. Ή θα επιμηκύνουν οι άλλες χώρες τη διάρκεια των δανείων τους στην Ελλάδα, ουσιαστικά απαλείφοντας ένα μέρος του χρέους, ή η Ελλάδα θα αναδιαρθρώσει το χρέος της και η αγορά θα αρχίσει να παγώνει ξανά. Θα χρειασθούν περισσότερη βοήθεια όταν η χρονική διάρκεια του σημερινού «πακέτου» εκπνεύσει, αν πρόκειται να αποφύγουν μια καθαρή χρεοκοπία, σημέωσε ο Γουάντα.

Μολονότι αυτό σχολιάστηκε αρκούντως από τον διεθνή οικονομικό Τύπο, στην Ελλάδα επικράτησε σιωπή νεκροταρκείου, λες κι αυτά τα έλεγε κάποιος τυχάρπταστος κι όχι ο εκπρόσωπος μιας κορυφαίας τράπεζας. Βλέπετε, προέχει η... εθνική προσπάθεια. Τουτέστιν, το παραμύθιασμα του ελληνικού λαού ότι όλα βαίνουν καλώς. Ακόμα και το road show σε Λονδίνο, Παρίσι και Φρανκφούρτη, που οργάνωσαν ο Παπακωνσταντίνου με τους τροϊκανούς, είμαστε σύγουροι ότι κοίταζε προς το εσωτερικό της Ελλάδας και όχι προς τις έδρες

δεν θα αποδεχθούν νέες ενισχύσεις».

Από την άλλη, η τοποθέτηση της JP Morgan αποτυπώνει την πραγματικότητα και τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει ο καπιταλισμός. Η «φουύσκα» των κρατικών ομολόγων είναι τεράστια και δίπλα σ' αυτή έχει δημιουργηθεί η «φουύσκα» των ασφαλίστρων (CDS). Δεν γίνεται να συνεχίσουν επ' αριστον να «φουύσκωνται» και ο δύο. Η ισορροπία που έχει διαμορφωθεί αυτή την περίοδο, ύστερα και από την παρέμβαση της ΕΕ στο ελληνικό χρέος, είναι προσωρινή κι αυτό το ξέρουν πολύ καλά όλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Μπορεί ο Τρισέ να δηλώνει ότι οι κρατικοί προϋπολογισμοί δεν θα φορτωθούν άλλο χρέος για να εξυγιανθούν τα χαρτοφυλάκια των τραπεζών, όμως και οι τράπεζες έχουν τα οπλά τους, καθώς αποτελούν τα θεμέ-

Μνημόνιο μέχρι το 2020

ο μεν Παπανδρέου δηλώνει ότι η υστέρηση είναι 1,5 δισ. (διπλάσια δηλαδή), σαν να μην τρέχει τίποτα (στην πραγματικότητα η υστέρηση σε επίσημα βάση είναι πάνω από 4 δισ. ευρώ)! Και μετά ξαμοιλούνται όλοι μαζί να θεσπίσουν όρον-άρον μια περαιώση, που θα σβήνει και τις υποθέσεις που εκκρεμούσαν στα δικαστήρια και τις υποθέσεις που έχει γράφτει φύλλο ελέγχου για φοροδιαφυγή, σε μια προσπάθεια να συγκεντρώσουν –όπως διαφέρουν στα ΜΜΕ– 1,8 δισ. μέχρι το τέλος του χρόνου, για να κλείσουν την τρύπα του φετινού προγράμματος, που κατά τα άλλα... πήγε πολύ καλύτερα απ' όσο περιμέναν.

Δεν έχουν, λοιπόν, καμιά αξία οι όποιες διαβεβαίωσεις του Παπανδρέου, του Παπακωνσταντίνου, του Σαχινίδη και του θιλιβερού Πεταλωτή. Το ίδιο το Μνημόνιο είναι ένα περίγραμμα με κάποιους στόχους. Επικαιροποιείται συνεχώς με νέα μέτρα που συντένονται στην επίτευξη αυτών των στόχων. Γ' αυτό και από την πρώτη στιγμή εμείς μιλήσαμε για «βαρέλι δίχως πάτο». Σημειώσαμε, όμως, και κάτι άλλο. Οτι το 2014 δεν πρόκειται να υπάρξει έξοδος απ' αυτή την πολιτική, διότι το ελληνικό κράτος θα είναι περισσότερο χρεωμένο σε σχέση με την έναρξη της περιόδου του Μνημονίου. Τώρα, έρχονται κέντρα του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου για ανάληψη από τις χώρες της ευρωζώνης του μεγαλύτερου μέρους των χρεών, ώστε να ξεφορτωθούν οι τρ

Ετοιμάζουν το έδαφος για τη μείωση των εργοδοτικών ασφαλιστικών εισφορών

Aυτή κι αν ήταν φιέστα. Δυο διαφορετικά Δελτία Τύπου (από υπουργείο Εργασίας και ΙΚΑ), συνοδευόμενα από οχτώ (αριθμός 8) φωτογραφίες, λάβαμε στην εφημερίδα, προφανώς για να γράψουμε για τη φιέστα «Συμμορχία για τη Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση», που έγινε στη Θεσσαλονίκη (όλες οι καθωστρέπει εκδηλώσεις τούτες τις μέρες γίνονται στη Θεσσαλονίκη). Φυσικά και επιστρατεύτηκε ιδιωτική εταιρία για την οργάνωση της φιέστας (COMM GROUP SA Public Relations), γ' αυτό και θα θέλαμε να μάθουμε πόσο κόστισε το «μαλλί» (ρητορικό το ερώτημα, γιατί τέτοια ερωτήματα μένουν κατά κανόνα αναπάντητα). Στις φωτογραφίες «πρωταγωνιστού» όλα τ' αστέρια: Λ. Κατσελή, Γ. Κουτρουμάνης, Ρ. Σπυρόπουλος (βρεβαίως, βρεβαίως) και -έκπληξη!- Α. Λοβέρδος (ίνα επιβεβαιωθεί το ρηθέν, ότι ο δολοφόνος επιστρέφει στον τόπο του εγκλήματος).

Τι χρειαζόταν αυτή η φιέστα και μάλιστα τόσο χρυσοπληρωμένο (μέχρι φάκελο με διαφημιστικό DVD πήραμε στα γραφεία της εφημερίδας); Πέρα από τη διαφήμιση του Σπυρόπουλου, του Λοβέρδου (ο οποίος στο μεταξύ αντικαταστάθηκε από την Κατσελή, αλλά πήγε στη φιέστα) και του Κουτρουμάνη, είχε και ουσία. Στόχος, διακηρυγμένος για πρώτη φορά τόσο καθαρά και επίσημα, ήταν να προπογανδίσει την ανάγκη να μειωθούν οι ασφαλιστικές εισφορές των καπιταλιστών;

Το θέμα το πρωτόθιξε ο Σπυρόπουλος σε συνέντευξή του στην «Ελευθεροτυπία», μέσα στον Αύγουστο (γράψαμε σχετικά σε προηγουμένο φύλλο). Τώρα, μετά και την παρουσία των υπουργών σ' αυτή τη φιέστα, φάνηκε καθαρά πως δεν πρόκειται για προσωπική πρωτοβουλία του πολυπρόγμονος (και «ψόφιου» για προβολή) διοικητή του ΙΚΑ, αλλά για κυβερνητική κατεύθυνση.

Υποτίθεται ότι αυτή η φιέστα έγινε στο πλαίσιο της καμπάνιας προσέλκυσης καπιταλιστών να μπουν στη ρύθμιση για τις μη καταβληθείσες εισφορές, που ισχύει μέχρι τις 15 Οκτωβρη. «Ρυθμίζω - κερδίζω» ήταν το βασικό της σλόγκαν. Στο τετρασέλιδο ίλουστρασίον φυλλάδιο που μοιράστηκε στην πρόχρη η εξής δήλωση του Σπυρόπουλου: «Οι ασφαλιστικές εισφορές στην Ελλάδα είναι υψηλές γιατί εισωματώνουν και την απώλεια των εσόδων που προκαλεί η εισφοροδιαφυγή! Προσέξτε το συλλογισμό: θεωρεί υψηλές τις ασφαλιστικές εισφορές, αλλά όχι χαμηλές τις ασφαλιστικές παροχές (συντάξεις, υγεία κ.λπ.).

Με αφετηρία αυτό το συλλογισμό, που διαστρέφει εντελώς την πραγματικότητα (εμφανίζονται σαν θύματα της εισφοροδιαφυγής οι καπιταλιστές και όχι οι εργαζόμενοι), ο Σπυρόπουλος πέρασε στο επόμενο βήμα: «Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ δεσμεύεται, απέναντι σε όλες τις επιχειρήσεις, ότι μελετά την αξιοποίηση των χρηματικών ποσών που θα εισρέουσουν ως έσοδα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, ως την κινητήρια δύναμη του, ώστε να οδηγηθούμε στη μείωση των υψηλών ασφαλιστικών εισφορών που ισχύουν σήμερα!!!»

Δεσμεύονται στους καπιταλιστές, ότι αν πληρώσουν μέρος έστω απ' αυτά που παρανόμως παρακρατούν (κλέβουν), θα τους μειώσουν τις εισφορές. Τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων, που κατακρεούργηθκαν ριζικά με τον πρόσφατο αντιασφαλιστικό νόμο, δεν παίρνονται καν υπόψη. Δεν υπάρχουν. Υπάρχουν μόνο οι εισφορές των καπιταλιστών, που βέβαια δεν είναι δικά τους λεφτά, αλλά κομμάτι από την υπεραξία των εργατών. Ούτε καν για λόγους κοινωνικής δημιουργίας δεν αναφέρθηκαν στις ασφαλιστικές παροχές. Να πουν, βρε αδερφέ, ότι η αύξηση των πόρων του ΙΚΑ θα δώσει τη δυνατότητα για καλύτερες συντάξεις, καλύτερες παροχές υγείας κ.λπ.

Είναι βέβαιο ότι οι καπιταλιστές δεν πρόκειται να τρέξουν να πληρώσουν αυτά που έχουν κλέψει. Κι όσοι ενταχθούν στη ρύθμιση θα το κάνουν για καθαρά ιδιοτελείς λόγους. Θα πληρώσουν μια δόση, θα πάρουν ασφαλιστική ενημερότητα για να εισπράξουν λεφτά που τους χρωστάει το κράτος και θα σταματήσουν να πληρώνουν τις δόσεις, αφού ο νέος αντιασφαλιστικός νόμος τους δίνει τη δυνατότητα να ξαναενταχθούν στη ρύθμιση σαν να μην τρέχει τίποτα. Το θέμα της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών, όμως, έχει ανοίξει και μάλιστα χωρίς να υπάρξει καμιά αντίδραση από τη μεριά της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Αρα, κάποια στιγμή θα γίνει πράξη.

■ Πεδίον του Αρεως

Διαφημίζουν ως αποκατάσταση την τοιμεντοποίηση ενός δάσους

Δεν έχει όρια το θράσος τους. Πάραν ένα δάσος (το Πεδίον του Αρεως έχει χαρακτηριστεί ανοδασωτέα έκταση από το 1934!), το μπτάζωσαν με τσιμέντο, μετέφεραν στις ταέπες των εργολάβων περισσότερα από 7 εκατ. ευρώ και τώρα κάνουν καμπάνια διαφήμισή του.

Ο λόγος για την υπερνομαρχία Αθηνών-Πειραιώς και την υπερνομαρχή Ντίνα Μπέη, που κατάφερε να ολοκληρώσει το ανοσιούργημα με τη βοήθεια συγκροτημάτων, όπως αυτού του Αλαφούζου και τις πλάτες των αρμόδιων υπη-

ρεσιών (Διεύθυνση Δασών Αθηνών, με Πασόκο προϊστάμενο). Οι διαμαρτυρίες λίγων κατοίκων, που υπερασπίστηκαν το δασικό χαρακτήρα αυτού του πνεύμονα στο κέντρο της Αθήνας, πετάχτηκαν στα σκουπίδια, όπως χρόνια τώρα πετιούνται στα σκουπίδια οι διαμαρτυρίες ενάντια στις συνεχείς καταποτήσεις του «Πανελλήνιου» και του μεγαλοκαναλάρχη Κυριακού.

Τα έργα τελειώσαν και το ανοσιούργημα ολοκληρώθηκε. Οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε παραπάνω (μας τις

έστειλε αναγνώστης) δείχνουν ένα μικρό μέρος από την καταστροφή.

Πρώτη σειρά: αριστερά, το συντριβάνι όπως ήταν παλιά, με δασικό χλοοτάπητα και δεξιά, όπως έγινε τώρα, με μπετονένια σκάφη και μαρμάρινους κύβους που το έχουν μετατρέψει σε πίστα για skateboard.

Δεύτερη σειρά: αριστερά, ο ροδώνας όπως ήταν παλιά και δεξιά, όπως έγινε τώρα, με τσιμέντο πετιούντα στα σκουπίδια της δασικής βλάστησης.

Ξεφτιλίστηκαν ομαδικώς

Την ιδέα σήγουρα την έχουν σκεφτεί οι τηλεοπτικοί παραγωγοί: να βγάλουν στην αρένα το Μητρόπουλο, τον Αλαβάνο, το Δημαρά και τον Φαριανό και να τους αφήσουν να ξεκατινιάζονται για κάνα δίωρο, προς τέρψιν του φιλοθεάμονος κοινού.

Από πού ν' αρχίσει και πού να τελειώσει κανείς με την ξεφτιλία τους; Ο Κουβέλης με τους «ανανεωτές» του στηρίζει μαζί με το ΠΑΣΟΚ τον Καμίνη για το Δήμο Αθήνας, αρνήθηκε όμως να στηρίξει τους προερχόμενους από το ΠΑΣΟΚ Μητρόπουλο ή Δημαρά για την περιφέρεια, μολονότι ο Αλαβάνος ως πολιτική προσωπικότητα είναι τουλάχιστον μια κλάση πάνω από το Μητρόπουλο. Μη τυχόν και μιλήσει κανείς σας για «δεκανίκι του ΠΑΣΟΚ» -προειδοποίησε τον Φαριανός κυνηγάτη και εσείς Πασόκους κυνηγούσατε. Πρώτα τη Σακοράφα και μετά το Μητρόπουλο, «δύο κλασικούς εκπροσώπους του λαϊκού ΠΑΣΟΚ». Εγώ δεν τα καταλαβαίνω αυτά. Ο ανεξάρτητος δεν ζητάει χρήματα. Ο ανεξάρτητος κατεβαίνει κι όποιος θέλει τον υποστηρίζει». Πλακώνονται για το ποιος είναι περισσότερο... ανεξάρτητος!

ΠΑΣΟΚ για καναδυό δικούς του υποψήφιους δημάρχους σε δήμους της Αττικής.

Ο Τσίπρας προτίμησε τη διασπαση, παρά να στηρίξει την υποψηφιότητα Αλαβάνου για την περιφέρεια, μολονότι ο Αλαβάνος ως πολιτική προσωπικότητα είναι τουλάχιστον μια κλάση πάνω από το Μητρόπουλο. Ποιος θα του δώσει άδικο, όταν ο Μητρόπουλος, κατά την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του, δήλωσε ότι στόχος του ίδιου και την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση», απάντησε ο Αλαβάνος, όταν ρωτήθηκε (από το ρ/σ Φλας) για την υποψηφιότητα Μητρόπουλου. Ποιος θα του δώσει άδικο, όταν ο Μητρόπουλος, κατά την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του, δήλωσε ότι στόχος του ίδιου και την κυβέρνηση και την ανεξάρτηση της κυβέρνησης της Αττικής.

«Δεν μπορεί το ΠΑΣΟΚ να κάνει και την κυβέρνηση και την αντιπολίτευση», απάντησε ο Αλαβάνος, όταν ρωτήθηκε (από το ρ/σ Φλας) για την υποψηφιότητα Μητρόπουλου. Ποιος θα του δώσει άδικο, όταν ο Μητρόπουλος, κατά την ανακοίνωση της υποψηφιότητάς του, δήλωσε ότι στόχος του ίδιου και την κυβέρνηση και την ανεξάρτηση της κυβέρνησης της Αττικής. Ο Τσίπρας απάντησε με ευθείες βολές κατά Αλαβάνου (τον κατηγορεί για προσωπικές φιλοδοξίες), αλλά πλέον δεν μπορεί να πείσει ούτε ολόκληρο το ΣΥΝ.

Οσοι έχουμε διασχίσει το εθνικό οδικό δίκτυο διαπιστώσαμε ότι στα τμήματά του που βρίσκονται σε πεδινές εκτάσεις υπάρχουν οι εγκαταστάσεις πολλών επιχειρήσεων. Ομως, οι περιοστέροι δεν γνωρίζουν ότι οι εγκαταστάσεις αυτές είναι παράνομες, γιατί οι εκτάσεις στη συντριπτική τους πλειοψηφία ανήκουν στην κατηγορία της ΓΥΠ (Γη Υψηλής Παραγωγικότητας), της οποίας δεν επιτρέπεται η αλλογή χρήσης.

Με το νόμο 2637/27.8.1998 (άρθρο 56), τέθηκε για πρώτη φορά το θέμα του καθορισμού των κριτηρίων με τα οποία θα καταταχθεί η Γη σε Υψηλής ή μη Παραγωγικότητας. Από τότε πέρασαν 12 χρόνια και όλες οι πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Γεωργίας (πράσινες και μπλε) δεν εδέχον (γιατί δεν θέλουν) να καθορίσουν με επιστημονικό τρόπο τα κριτήρια κατάταξης της Γης Υψηλής Παραγωγικότητας. Ο αρχικός νόμος 2637/1998 τροποποιήθηκε δύο φορές: Την πρώτη φορά με το νόμο 2945/2001 και υπουργό Γεωργίας τον Γ. Ανωμερίτη (τώρα πρόεδρο και διευθύντα σύμβουλο του ΟΛΠ). Τη δεύτερη φορά με το νόμο 3399/2005 και υπουργό Γεωργίας τον Ε. Μπασιάκο, που μετά τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2009 ιδιωτεύει. Ο τελευταίος προχώρησε ακόμη πραπέρα. Με δύο τροπολογίες στο νόμο 3399/2005 εισήγαγε δύο αντισυνταγματικές διατάξεις:

– Η γη που κείται δεξιά και αριστερά του εθνικού δικτύου και σε βάθος 600 μέτρων δεν είναι ΓΥΠ.

– Η γη που κείται δεξιά και αριστερά του επαρχιακού δικτύου και σε βάθος 600 μέτρων δεν είναι ΓΥΠ.

– Οι πράξεις που εκδόθηκαν ως τώρα και χαρακτήρισαν τις εκτάσεις αυτές στο εθνικό και επαρχιακό δίκτυο είναι παράνομες!

Και οι δύο αυτές διατάξεις για να ισχύσουν θα πρέπει να βγουν δύο Κοινές Αποφάσεις των υπουργών Γεωργίας και Περιβάλλοντος. Οι αποφάσεις αυτές δεν έχουν βγει ως τώρα. Και αυτό οφελείται, πρώτο στο ότι με την αρθρογραφία μας εναντιωθήκαμε επίμονα στις προσπάθειες της μπλε πολιτικής ηγεσίας (ιδιαίτερα του Ε.Μπασιάκου) να εκδοθούν αυτές οι αποφάσεις και δεύτερο στο ότι οι νεονέοι αποφάσεις δεν αποτελούνται αποφάσεις της Γης σε Γη Υψηλής ή μη Παραγωγικότητας. Οπως θα δούμε παρακάτω, ο Α. Κατζλάκης υπερασπίστηκε τη ΓΥΠ όχι από θέσεις αρχών, αλλά από ιδιοτέλεια. Αποσκοπώντας να γίνει Γενικός Διευθυντής.

Ο Ε. Μπασιάκος αρνούνταν να εκδώσει την υπουργική απόφαση συγκρότησης της επι-

■ Γη υψηλής Παραγωγικότητας

Ενα διαρκές σκάνδαλο

στημονικής επιπροπής για την κατάρτιση των κριτηρίων κατάταξης της ΓΥΠ, γιατί φρούντων ότι η επιπροπή αυτή θα χαρακτήριζε ως αντισυνταγματικές τις διατάξεις του νόμου 3399/2005 για τα 600 μέτρα δεξιά και αριστερά του εθνικού και επαρχιακού δικτύου και θα εβαζεί τέλος στο όργιο που γινόταν στην περιφέρεια από τις ΝΕΧΩΠ (Νομαρχιακή Επιπροπή Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τις ΑΠΕ. Η Τ. Μπιρμπίλη τους έγραψε κανονικά και άνοιξε το δρόμο για το ξεπάτωμα της ΓΥΠ.

Παραπάνω, αναφερόμενοι στη σάση του Α. Κατζλάκη μιλήσαμε για τα προγματικά του κίνητρα. Εμείς αρχίσαμε να γράφουμε στην «Κ» για τη ΓΥΠ από το τρίτο δεκαήμερο του Οκτωβρίου 2006 και υπερασπιστήκαμε και τον Α. Κατζλάκη, που είχε μπει στο στόχαστρο της μπλε πολιτικής ηγεσίας του υπουργείου Γεωργίας, γιατί δεν συνεργούσε στις απαιτήσεις της και ζητούσε με μια σειρά εγγράφων να λυθεί επιστημονικά

το ζήτημα της ΓΥΠ. Ομως, όταν ανέλαβε Γενικός Διευθυντής ο Α. Κατζλάκης έκανε στροφή 180 μοιρών, αναιρώντας όλα όσα υπερασπίζονταν την περίοδο 2005 - Οκτώβρης 2009.

Την προηγούμενη περίοδο (που ήταν τμηματάρχης) με έγγραφά του επέμενε ότι μέχρι τον καθορισμό των κριτηρίων για την ΓΥΠ «υφίσταται αδυναμία και δεν μπορούν να κριθούν αρμοδίως και να χαρακτηρίστούν οι Αγροτικές Γαίες ως Υψηλής ή όχι Παραγωγικότητας και επομένως δεν μπορούν να καθοριστούν όλες χρήσεις γιας και να χωριστεί θετικά άλλες δραστηριότητες σε πάσης φύσεως Αγροτικές – Γεωργικές Γαίες ανά την Επικράτεια». Το κείμενο αυτό υπογράφεται μόνο απ' αυτόν, με αριθμό πρωτοκόλλου 22145/5878, και κάτω από την υπογραφή του υπάρχει η σημείωση: «Λόγω της σπουδαιότητας αλλά και της σοβαρότητας του ζητήματος,

παρακαλώ να προωθηθεί άμεσα για υπογραφή». Φυσικά, τόσο ο προϊστάμενος της ΔΧΠ όσο και ο γραμματέας του υπουργείου Γεωργίας τον «έγραψαν» κανονικά. Μάλιστα, τόσο το 2005 όσο και το 2006

έφτιαξε δύο πανομοιότυπα σχέδια Υπουργικών Αποφάσεων, με τις οποίες ζητούσε τη συγκρότηση της επιστημονικής επιπροπής για τον καθορισμό των κριτηρίων κατάταξης της ΓΥΠ. Το πρώτο σχέδιο υπουργικής απόφασης υπογράφεται και από τον τότε προϊστάμενο της ΔΧΠ Γ. Γκαβαλέκα.

Οταν όμως έγινε Γενικός Διευθυντής, εξέδωσε εγκύλιο με την οποία έκανε στροφή 180 μοιρών. Σύμφωνα μ' αυτή και με τις σχετικές οδηγίες του, οι ΝΕΧΩΠ μπορούν να χαρακτηρίζουν εκτάσεις ως Γη Υψηλής ή μη Παραγωγικότητας. Με την

εγκύλιο αυτή ο Α. Κατζλάκης επισημοποίησε τη στροφή του προς την «πράσινη» πολιτική ηγεσία και ανέλαβε να στηρίξει όλες τις κινήσεις της, αδιαφορώντας για τη νομιμότητα ή μη των εντολών της.

Τελευταία έπεισαν στα χέρια μας μερικά έγγραφα που δείχνουν την ποιότητα αυτού του ανθρώπου και αποδεικνύουν ότι αυτός υπερασπίστηκε τη ΓΥΠ μόνο και μόνο για να πετύχει το στόχο του να γίνει Γενικός Διευθυντής. Με έγγραφο που υπογράφει στις 19 Γενάρη του 2004, ως α.α Διευθυντής, συμφωνεί με τον αποχαρακτηρισμό από ΓΥΠ μιας εκτάσης 6,5 στρεμμάτων στο Αίγιο και την ένταξή της στο σχέδιο πόλης. Το έγγραφο αυτό αξιοποίησε η εταιρία Καρφούρη Μαρινόπουλος, έβγαλε οικοδομική άδεια και κατασκεύασε Σούπερ Μάρκετ. Αυτή η ιστορία δεν έκλεισε ακόμη. Γνωμοδότησε κατ' αυτόν τον τρόπο ο Α. Κατζλάκης, ενώ γνώριζε ότι υπάρχει Γνωμοδότηση του ΣτΕ, που απορίτησε τον αποχαρακτηρισμό των 6,5 στρεμμάτων από ΓΥΠ. Το παραδίνουμε στην κρίση σας.

■ Θέσεις εργασίας και ΑΠΕ

Το μεγάλο ψέμα

Ηπρώην υπουργός Ανάπτυξης και νυν Εργασίας Λ. Κατσέλη ενέκρινε την ένταξη στον αναπτυξιακό νόμο 3299/2004 δύο «επενδύσεων» ΑΠΕ (Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας). Οι αποφάσεις αυτές δημοσιεύτηκαν στο ΦΕΚ τεύχος 1387B (2.9.2010). Σύμφωνα μ' αυτές τις αποφάσεις η μία «επενδύση» γίνεται από την εταιρία «ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΠΟΛΥΜΥΛΟΥ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που είναι θυγατρική της ιστονικής Camesa, και η άλλη από την εταιρία «ΑΙΟΛΙΚΟ ΚΟΥΛΟΥΚΩΝΑΣ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», που είναι θυγατρική της ιταλικής πολυενέργειας Enel Green Power.

Η πρώτη εταιρία θα κατασκευάσει Αιολικό Πάρκο στη θέση Παναγία Σουμελά του Δήμου Βέροιας. Θα δοθούν δωρεάν από τον κρατικό προϋπολογισμό 6.031.890 ευρώ και θα δημιουργηθεί μια θέση μερικής απασχόλησης, στην καλύτερη περίπτωση διάρκειας το χρόνο! Προφανώς, η θέση μερικής απασχόλησης είναι αυτή του συντηρητή του Αιολικού Πάρκου και ίσως ο χρόνος απασχόλησης να είναι μικρότερος από τους 6 μήνες που αναφέρονται στην εγκριτική απόφαση της ένταξης στον αναπτυξιακό νόμο.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου (νόμου 3851 τώρα) για τις ΑΠΕ στη Διαρκή Επιπροπή Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής, πολλοί από τους βουλευτές της

δημιουργήθηκαν ούτε μια θέση μερικής απασχόλησης! Συνολικά, με τις δύο αυτές αποφάσεις θα δοθούν δωρεάν στα δύο αυτά μονοπάλια 6.289.000 ευρώ η 2,14 δισ. δρχ. από τον κρατικό προϋπολογισμό για να δημιουργηθεί μια θέση μερικής απασχόλησης, στην καλύτερη περίπτωση διάρκειας!!

Αυτές οι περιπτώσεις, που δεν δημιουργούνται νέες θέσεις εργασίας, δεν είναι οι μοναδικές. Στις κορυφογραμμές της Νότιας Εύβοιας έχουν «φυτευθεί» εκατοντάδες ανεμογεννήτριες και για την συντήρηση τους ασχολούνται με μερική απασχόληση 2-3 συντηρητές!

Γίνεται φανερό ότι, με τη φραμπτικά των ΑΠΕ, θα δοθούν δωρεάν στα μεγάλα καπιταλιστικά συγκροτήματα δισεκατομμύρια ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό και θα δημιουργηθούν μερικές δεκάδες θέσεις συντηρητών-τεχνικών μερικής απασχόλησης. Ταυτόχρονα, στις ίδιες περιοχές που θα φυτευθούν οι γεωνήτριες θα χαθούν πολλές χιλιάδες θέσεις εργασίας. Διευκρινίζουμε ότι δεν είναι εύκολο από τώρα να υπολογίσουμε τον ακριβή οριθμό των θέσεων που θα χαθούν.

Βέβαια, η μείωση των θέσεων εργασίας και το χάρισμα δισεκατομμυρίων ευρώ από τον κρατικό προϋπολογισμό δεν είναι οι μοναδικές επιπτώσεις από τις ΑΠΕ.

Ηκυβ

«Το 2011 πρέπει, μπορεί τα όντα αλλαγών στην Παιδεία», δήλωσε ο Παπανδρέου, μιλώντας στη ΔΕΘ, προαναγγέλλοντας σαρωτική επίθεση στην εκπαίδευση, που θα κατευθύνει τα βέλη της κυρίως στο Λύκειο και στο Πανεπιστήμιο.

Εξειδικεύοντας ο ΓΑΠ το πώς αντιλαμβάνεται την επανάσταση στην Παιδεία ανέφερε:

◆ Την έμφαση στη βελτίωση απόκτησης δεξιοτήτων, σύμφωνα με τους δείκτες και τα κριτήρια της PISA, που θέτουν οι χώρες του ΟΟΣΑ, βάσει των οποίων η Ελλάδα κατατάσσεται στην 28η θέση, σε σύνολο 30 χωρών. Μην πάει ο νους σας σε τίποτε μεγαλοστομίες για ολόπλευρη μόρφωση και ανάπτυξη της προσωπικότητας του παιδιού. Ο ΓΑΠ ενδιαφέρεται για την προσαρμογή των μαθητών και του εκπαιδευτικού συστήματος στις πολιτικές επιλογές της εποχής του απασχολήσιμου και διά βίου καταρτιζόμενου. Ενδιαφέρεται να δοθούν στα 15χρονα μόνο οι απαραίτητες δεξιότητες, ώστε να είναι «έτοιμα» να βγουν στην παραγωγή.

◆ Το στόχο να περάσει «όλο το διδακτικό υλικό στο διαδίκτυο (διδακτικά βιβλία, εγχειρίδια, μαθήματα, σημειώσεις, διαλέξεις)». Το διαδίκτυο είναι σαφώς ένα σοβαρό πλεονέκτημα στα χέρια δασκάλων και μαθητών, που υποβοηθά την εκπαίδευτική διαδικασία. Σε καμιά, όμως, περίπτωση δε μπορεί να υποκαταστήσει τη ζωντανή παρουσία του δάσκαλου στην τάξη και το ανοιχτό βιβλίο-ταξιδευτή ονείρων και ανάπτυξης της δημιουργικής φαντασίας, μέσο και εργαλείο απόκτησης αγάπης για τα γράμματα και το μαγευτικό κόσμο της γνώσης, της λογοτεχνίας, μπροστά στο μαθητή. Η φανέρωση για τη μεταφορά όλου του διδακτικού υλικού στο διαδίκτυο, πέρα από τις γυαλιστερές εντυπώσεις που προσπαθεί να δημιουργήσει, έχει στόχο να δικαιολογήσει και καμουφλάρει και τις μεγάλες περικοπές στους διορισμούς, τα χιλιάδες κενά σε εκπαιδευτικό πρωταρικό, τα παστωμένα τμήματα των 27-28 μαθητών και τις περικοπές στη δωρεάν διανομή βιβλίων και συγγραμμάτων.

◆ Να δοθεί «σταδιακά στον μαθητή και στο σχολείο, αλλά και στον φοιτητή, η δυνατότητα να ακολουθούν τον δικό τους ιδιαίτερο δρόμο προς την γνώση, χωρίς βαριά αναλυτικά προγράμματα που κουράζουν, αλλά με στόχους μάθησης ανά έτος και βαθμίδα». Το δημόσιο σχολείο παραιτείται, ακόμα και σε επίπεδο διακήρυξης ιδεών, από

το στόχο να προσφέρει μόρφωση σε όλα τα παιδιά ανεξαρέτως με αναλυτικά πρόγραμματα, δραστηριότητες και μηχανισμούς στήριξης. Η μορφωτική διαδικασία εκχύδεται και κατακερματίζεται σε ατομικές διαδρομές επιδιώξης πιασμάτος των «στόχων». Πρόκειται για την αποθέωση τους ιδιαίτερους διαφοροποιητικούς χαρακτήρες των μαθητών, για την αποδέση της αναπαραγωγής της ταξικής διαφοροποιήσης. Τη θέση αυτή ανέλαβε να εκλαϊκεύσει η υπουργός Παιδείας. «Από του χρόνου η Α' Λυκείου θα έχει καινούργιο πρόγραμμα. Τα παιδιά που θα πάνε του χρόνου στην Α' Λυκείου, θα φοιτήσουν σε μια Β' και Γ' Λυκείου τελείων διαφορετική, με πολύ λίγα μαθήματα. Θα έχουν τέσσερα υποχρεωτικά μαθήματα, στα οποία θα κάνουν διπλάσιο αριθμό ωρών στο σχολείο. Θα έχουν λίγα μαθήματα επιλογής, στα οποία θα δουλεύουν με εργασίες, όπως και στα βασικά μαθήματα. Θα αλλάξει ο τρόπος αξιολόγησης των μαθητών.

◆ Την εξάπλωση των «ζωνών καινοτομίας» σε απομα-

Εικονική πραγματικότητα

Τη δήλωση ότι η φρετινή σχολική χρονιά θα είναι «η δυσκολότερη από τη μεταπολίτευση» η Διαμαντοπούλου, την έκανε εκ του πονηρού. Για να λειτουργήσει ως άλλοι οι στην απροθυμία της κυβέρνησης να στηρίξει και ενισχύσει τη δημόσια εκπαίδευση, αλλά και για να αποτελέσει βήμα πάνω στο οποίο θα πατήσει για να πανηγυρίσει για οποιαδήποτε μικρή, αυτονόητη παρέμβαση στα μύρια προβλήματα του δημόσιου σχολείου, αποσπώντας τα χειροκρότηματα των παπαγαλάκιων των ΜΜΕ.

Βγήκε, λοιπόν, και πανηγύρισε που υπάρχουν περίπου 2.500 κενά σε εκπαιδευτικό πρωταρικό, ενώ έχει ήδη ξεκινήσει η σχολική χρονιά. Εφτιάξει μια εικονική πραγματικότητα και κατηγγειλε τις «Καισάνδρες», που τα πάρουσιάζουν όλα μελανά. Η κυρία Διαμαντοπούλου έπαθε ξαφνικά απώλεια μνήμης, όρασης και αικόνης. Δεν έμαθε για τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς που θα συνταξιοδοτηθούν στα τέλη Οκτωβρη, αφήνοντας ορφανές οργανικές θέσεις, δεν ξέρει για τα εκαποντάδες τμήματα σε όλη τη χώρα που λειτουργούν με 27-28 και 30 μαθητές, με πρόφαση τις ανάγκες σχολικής στέγης που είναι μόνιμα μεγάλες και δυσπλικές στα μεγάλα αστικά κέντρα. Η υπουργός Παιδείας επιμένει φραντακά, επικαλούμενη το ΔΝΤ και το Μνημόνιο, στην κατακρεούργηση των μόνιμων διορισμών (50% λιγότεροι από πέρυσι), στην αντικατάσταση όσων φεύγουν από την υπηρεσία με αναπληρωτές και ωρομίσθιους, στον εξαφανισμό των λεγόμενων μηχανισμών στήριξης των μαθητών (τάξεις ένταξης, υποδοχής, Πρόσθετη Διδακτική Στήριξη, ενισχυτική διδασκαλία), στη σύμπτυξη τμημάτων, στις συγχωνεύσεις-καταργήσεις σχολικών μονάδων, στην διάθεση (κατά προτεραιότητα) των εκπαιδευτικών από τη δευτεροβάθμια, για πλήρες ωράριο ή για συμπλήρωση ωράριου, στα αδιαβάθμητα ΙΕΚ, που τώρα θα μεταφερθούν στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ενώ φελλίζει υποσχέσεις για κάποια κονδύλια που θα δοθούν στα σχολεία για τις λειτουργικές τους ανάγκες, τη στιγμή που η κρατική επιχορήγηση έχει ήδη μειωθεί στο 1/3.

χουν εξετάσεις εσωτερικές στο σχολείο. Ο βαθμός θα συνδέεται με τα Πανεπιστήμια, που θα ορίζουν τα μαθήματα -που απαιτούνται για την εισαγωγή- και τη στάθμιση της βαθμολογίας. Αυτό όμως σημαίνει αλλαγή και στα Πανεπιστήμια, δήλωσε η Διαφοροπούλου. Σχολείο της αμορφωσίας, λοιπόν, με έμφαση στην απόκτηση των μαθητών, για την αποθέωση της αναπαραγωγής της ταξικής διαφοροποιήσης. Τη θέση αυτή ανέλαβε να εκλαϊκεύσει η υπουργός Παιδείας.

◆ Το ότι οι εταιρίες, οι κάθετες λογής ιδιώτες δεν αλωνίζουν στην εκπαίδευση, ο ΓΑΠ θεωρεί «στειρότητα» και «απομόνωση». Γι' αυτό θα βάλει μπροστά τον «Καλλικράτη», που όπως λέει θα παίζει ρόλο «καταλύτη» σ' αυτή την κατεύθυνση. Ο καθείς επιχειρηματίας, τσαρλατάνος, ιδιώτης, τοπικός παράγων θα έχει το μερικό του στο αναλυτικό πρόγραμμα και το κράτος θα νίπτει τας χειράριστους, απαλλασσόμενο από τη σχετική σκοτούρα και τα κονδύλια. Τα σχολεία θα

ανοίξουν στον «τοπικό λογοτέχνη, τον γιατρό για ενημέρωση και πρόληψη για την δημόσια υγεία, μέχρι και τον τραπεζικό υπάλληλο για τα θέματα διαχείρισης του οικογενειακού προϋπολογισμού, την Greenpeace ή τους Γιατρούς του Κόσμου», δήλωνει χαρακτηριστικά.

◆ Το ξεπάτωμα του δημόσιου Πανεπιστήμιου, την αμερικανοποίησή του. Ο ΓΑΠ αναφέρθηκε στην αυτονομία, το αυτοδιοίκητο των ΑΕΙ, το νέο μοντέλο διοίκησης, την αισιολόγηση στον τρόπο χρηματοδότησης, στη σύνδεση των Πανεπιστημίων και της έρευνας με τις επιχειρήσεις στη διεθνοποίηση των προγραμμάτων, στην εισαγωγή σε σχολή και όχι σε τμήμα. Πρόκειται για: α) την αντικατάσταση των πρυτανικών αρχών από Συμβούλιο Διοί-

κησης, στο οποίο θα υπάρχει και «κοινωνική συμμετοχή» (διάβαζε εκπρόσωποι των καπιταλιστών), που θα διαμορφώνει τις «στρατηγικές επιλογές και κατευθύνσεις» β) την πλήρη διαχείριση των οικονομικών, συμπεριλαμβανομένης και της μισθοδοσίας και της φοιτητικής μέριμνας από τα ίδια τα Ιδρύματα, γεγονός που θα οδηγήσει στην οικονομική τους ασφυξία και στην αναζήτηση πόρων «από τρίτους», ενώ το κράτος θα εξοφλά την υποχρέωσή του με εξευτελιστική χρηματοδότηση, συμπεφωνημένη με προγραμματικές συμφωνίες, συνδεδεμένη με την αξιολόγηση γ) την ένταση του αυταρχισμού και την υποταγή σε όλες τις κατευθύνσεις της Μπολόνια, που θα αποτελούν και δείκτες και κριτήρια αξιολόγησης δ) το ξεχαρβάλωμα των πανεπιστημιακών σπουδών και την επιβολή αιτομικών διαδρομών με την καθέρωση των πιστωτικών μονάδων ε) τη μετατροπή των Πανεπιστημίων σε κυνηγούς φοιτητών-πελατών, προς εξοικονόμηση πόρων. Γιούλα Γκεσούλη

Και να μη θες σκοτούρ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

Συναδέλφισσα, συνάδελφε

Ηρθε λοιπόν η ώρα να ενταχθείς στο φοιτητικό σώμα. Μετά από μια κουραστική τελευταία χρονιά στο Λύκειο, που πάντα πάτει πακέτο με το άγχος και την πίεση των εξετάσεων, και την απαραίτητη ξεκούραση για διακοπές, είσαι εδώ, για να εγγραφείς στη σχολή που θα σπουδάσεις τα επόμενα χρόνια.

Στην ηλικία σου θα έπρεπε να μπορείς να κάνεις σχέδια για το μέλλον και να σου προσφέρονται ευνοϊκές συνθήκες για να χτίσεις τον κόσμο σου. Ομως, η σαπίλα που επικρατεί γύρω σου δεν σε αφήνει να αισιοδοξείς. Μια μαυρίλα κυριαρχεί σήμερα στην κοινωνία, της οποίας η σχολή αυτή αποτελεί μέρος... Μια μαυρίλα που δεν αφήνει να αναδειχτούν τα πρωτοπόρα στοιχεία της κοινωνίας.

Χωρίς σταμάτημα α

Δώρο στο κεφάλαιο, θηλιά στο λαιμό των «μικρών»

Ηκυβέρνηση που θα καταπολεμούσε τη φοροδιαφυγή, η κυβέρνηση που έβαλε στο στόχαστρό της τους μεγάλους φοροφυγάδες και τους πλούσιους μπαταρτούδες που έχουν περιουσία αλλά δεν πληρώνουν τα χρέη τους στο δημόσιο, ανακοίνωσε περιχαρής, διά στόματος πρωθυπουργού, που κατεχειροκρήθηκε από τους καπιταλιστές, ότι βάζει μπροστά μια νέα περαιώση εκκρεμών φορολογικών υποθέσεων, πιο ριζοσπαστική από όλες τις προηγούμενες, δεδομένου ότι θα περιλάβει όχι μόνο τις ανέλεγκτες χρήσεις μιας δεκαετίας, αλλά και τις υπόθεσεις για τις οποίες έχουν συνταχθεί φύλλα ελέγχου (δηλαδή διαπιστώθηκε φοροδιαφυγή) και τις υποθέσεις που εκκρεμούν στα φορολογικά δικαστήρια.

Φυσικά, δεν πρέπει να παίρνει κανείς στα σοβαρά τη δήλωση της κυβέρνησης, ότι αυτή η περαιώση θα είναι η τελευταία, ότι γυρίζει σελί-

δα. Κάθε κυβέρνηση που προχωρούσε σε τέτοια ρύθμιση δήλωνε ότι είναι η τελευταία. Η πιάτσα ξέρει ότι κάθε περαιώση είναι η τελευταία... μέχρι την επόμενη. Άλλωστε, κάθε περαιώση ισοδυναμεί, καταρχήν, με ομολογία της κυβέρνησης ότι δεν μπορεί να πιάσει τη φοροδιαφυγή, ούτε να εισπράξει τις βεβαιωμένες οφειλές προς το δημόσιο. Αυτή η ομολογία γίνεται πιο σαφής με την εξαγγελθείσα ρύθμιση, αφού περιλαμβάνει και χρήσεις που έχουν ελέγχει και έχουν διαπιστωθεί παραβάσεις.

Είναι τόση η ανάγκη τους να μαζέψουν κάνα φράγκο που ποντάρουν περισσότερο σ' αυτές τις περιπτώσεις. Ενας καπιταλιστής, στον οποίο έχουν επιβληθεί πρόστιμα για φορολογικές παραβάσεις και βρίσκεται στα δικαστήρια έχει την ευκαιρία να καθαρίσει μ' ένα συμβολικό ποσό. Αυτός έχει ένα παραπάνω κίνητρο να μπει στην περαιώση, παρά ένας μικρός

καπιταλιστής ή ελευθεροεπαγγελματίας, που ζει καθημερινά με την απειλή του λουκέτου. Αυτός δύσκολα θα πάει να κλείσει τις χρήσεις και δεν θα τον φοβίσουν οι απειλές για ελέγχο. Οταν κοιτάζεις πώς θα τη βγάλεις κάθε μέρα, όταν σου «σκάνε» συνέχεια επιταγές, όταν δεν σταυρώνεις πελάτη, το τελευταίο που θα σκεφτείς είναι να πας να κλείσεις τις ανέλεγκτες χρήσεις.

Τις λεπτομέρειες της νέας περαιώσης δεν τις γνωρίζουμε ακόμη (θα ανακοινωθούν μάλλον την επόμενη εβδομάδα), όμως τον ταξικό της χαρακτήρα μπορούμε να τον αντιληφθούμε από τα πανηγύρια που ξέσπασαν στα συνδικάτα των μεγαλοκαπιταλιστών. «Κύκλοι του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών δεν έκρυψαν χθες την ικανοποίησή τους για το γεγονός μάλιστα ότι ο Γ. Παπανδρέου στην ομιλία του "αναγνώρισε την αξία και σημασία της επιχειρηματικότη-

τας, τονίζοντας ταυτόχρονα πόσο αναγκαία είναι η συμβολή της για την έξοδο από την κρίση», έγραψε την περοσμένη Τρίτη η «Ελευθεροτυπία». Τον διοινθουσιασμό εξέφρασαν και οι εκτρόπω-

τοι των μεγαλεμπόρων.

Αυτοί έχουν λεφτά για να πάνε να κλείσουν τα βιβλία και να κουκουλώσουν τις φορολογικές βρομίες που έχουν κάνει. Για τους μικρούς, όμως, το πιοσό θα είναι μεγάλο και

η απειλή ενός εκδικητικού ελέγχου γίνεται θηλιά στο λαιμό τους. Η πλειοψηφία, πάντως, δεν πρόκειται να προσέλθει στη ρύθμιση, γιατί απλούστατα δεν έχει λεφτά.

Προκλητικές παροχές για το κεφάλαιο, νέα δεινά για τους εργαζόμενους

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ρύθμιση. Τραβάμε οριστικά μια γραμμή με το παρελθόν. Οχι για παραγραφή, αλλά για απελευθέρωση. Απελευθέρωση του επιχειρηματία από το παρελθόν. Απελευθέρωση των φορολογικών μηχανισμών από τις ανέλεγκτες χρήσεις. Ολο το παρελθόν. Μέχρι σήμερα. Θα δοθεί η δυνατότητα να κλείσουν όλες οι ανέλεγκτες χρήσεις. Να κλείσουν όλες οι υποθέσεις που εκκρεμούν στα δικαστήρια. Να γίνει μια νέα αρχή. Ήταν αυτό που ήθελαν. Οχι μια συνηθισμένη περαιώση, αλλά μια περαιώση σκούπα, που θα περιλαμβάνει ακόμα και τις εκκρεμείς στα δικαστήρια υποθέσεις. Δηλαδή, θα πληρώσουν κάποια ψήφουλα και θα αμηνηστευθούν ακόμα και για τις υποθέσεις όπου αποδεδειγμένα πιάστη-

καν να φοροκλέβουν!

Τα κυβερνητικά παπαγαλάκια προσπάθησαν να φτιάξουν κλίμα με τα «δεν» που εξήγγειλε ο Παπανδρέου. Πέραν του ότι τα «δεν» στα λόγια δεν έχουν καμία αξία (θυμηθείτε τα περιβόητα τρία «δεν» για την κοινωνική ασφάλιση), τα συγκεκριμένα του Παπανδρέου ήταν σκέτη κοροϊδία. Είτε ότι δεν θα αιχθούν τα τιμολόγια της ΔΕΗ, αλλά μέχρι το τέλος του χρόνου. Δηλαδή για τους επόμενους τρεις μήνες. Σύμφωνα με το Μηνημόνιο, όμως, μέχρι τον Ιούνιο του 2013 τα τιμολόγια της ΔΕΗ πρέπει να αιχθούν έτσι ώστε να αντανακλούν το «πραγματικό κόστος παραγωγής». Αυτό σημαίνει αυξήσεις από 30% μέχρι 50%. Οσο για το «κοινωνικό τιμολόγιο», που για πολλούς ανακοίνωσε ο Παπανδρέου, και αυτό προβλέπεται από το Μηνημόνιο, δεν είναι «μαγκιά» της κυβέρνησης. Οπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο της «Κ», θα αφορά ένα ελάχιστο ποσοστό του πληθυσμού και θα επέχει θέση προνοιακού βιοθήματος.

Το άλλο «δεν» αφορούσε την εξίσωση της φορολογίας στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης. Μέτρο που τεχνικά δεν είναι έτοιμο ακόμη να εφαρμόσουν και γι' αυτό το ανέβαλαν, δεν το απέρριψαν. Είναι χαρακτηριστικό ότι μιλώντας στο Οσλο ο Παπανδρέου παρουσίασε την απόφαση σαν ειλημμένη: «Τα φωτοβολταϊκά γίνονται ολοένα και πιο δημοφιλή καθώς φορολογούμε το πετρέλαιο θέρμανσης». Ο δε Πεταλωτής, διευκρίνισε πως «εάν προκρίθει, θα είναι ένα μέτρο μόνιμο». Βέβαια, εκείνο που προσπαθούν να κρύψουν τα παπαγαλάκια είναι πια το επιπλέον 1 δισ. ευρώ έτσι κι αλλιώς θα μας τ' αρπάξουν, με άλλα μέτρα, μάλλον με την αύξηση κατά δυο μονάδες του χαμηλού συντελεστή ΦΠΑ (από 11% σε 13%). Ο φόρος στο πετρέλαιο θέρμανσης θα έρθει ως ένα νέο φορομηχανικό μέτρο, όταν θα έχουν ετοιμάσει το μηχανισμό. Ετοις κι αλλιώς συνεχώς θα χρειάζονται νέα φορομηχανικά μέτρα.

Τέλος, δεν πρέπει να περάσει ασχολίαστο το κυβερνητικό καμάρι για το μεγάλο δάνειο που πήρε η χώρα. «Με τον αγώνα μας, πετύχαμε να εξασφαλίσουμε ένα πακέτο στήριξης, ύψους 110 δισεκατομμυρίων ευρώ. Παρόμοιο δάνειο δεν έχει ξαναπάρει ποτέ στην ιστορία άλλη χώρα», είπε ο Παπανδρέου. Αρκετοί είπαν πως απλά εκστόμισε μια από τις γνωστές παπαριές του. Λάθος. Αυτό είναι κυβερνητική γραμμή, την οποία επανέλαβαν ο Παπακωνσταντίνου στην εκπομπή του Χατζηνικολάου (Alter, 14.9.10), αναφερόμενος στην επιτάχυνση της έγκρισης καπιταλιστικών σχεδίων.

Δεν χρειάζεται να απαντήσουμε τίποτα εμείς. Αρκούν οι σχετικές αναφορές στο επικαιροποιημένο Μηνημόνιο, που μπορεί σποτος θέλει να το βρει αναρτημένο στην ιστοσελίδα του υπουργείου Οικονομικών:

«Η κυβέρνηση θα λάβει μέτρα για τη διευκόλυνση της έναρξης νέων επιχειρήσεων, καθιστώντας πλήρως λειτουργικές τις υπηρεσίες μίας στάσης και εξαλείφοντας τις περιττές αμοιβές. Για την έκδοση αδειών, θα υιοθετηθεί νομοθεσία για να απλουστευθεί και να επιτοχυνθεί η αδειοδότηση επιχειρήσεων, βιομηχανικών δραστηριοτήτων και επαγγελμάτων. Οι εναπομένοντες περιορισμοί στην επιχειρηματική δραστηριότητα και την καινοτομία θα πρέπει να προσδιοριστούν και να διαμορφωθεί ένα σχέδιο δράσης («φιλική προς τις επιχειρήσεις Ελλάδα») για να εξαλειφθούν οι πιο σημαντικοί από αυτούς. [...]»

Η κυβέρνηση θα θεσπίσει νομοθεσία για την αντιμετώπιση των καθυστερήσεων που σχετίζονται με θέματα περιβάλλοντος, αρχαιολογικούς χώρους και απαλλοτρίωσης. [...]

Δίχως προκατάληψη προς το Σύνταγμα της Ελλάδος, η Κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοσχέδιο ώστε να αντιμετωπίσει τις καθυστερήσεις στην υλοποίηση των δημοσίων έργων και των επενδύσεων γενικότερων. [...]»

Το σύνθημα είναι «μπάτε σκύλοι αλέστε κι αλεστικά μη δίνετε», αλλά ο Γκεμπελίσκος παρουσιάζει το μαύρο άστρο.

ες, η μαυρίλα ασχολείται μαζί σου...

του πανεπιστημίου, ενώ τα πανεπιστήμια, εξαιτίας της τραγικής χρηματοδότησης, θα αναζητούν στις επιχειρήσεις πάρους για να καλύψουν τα λειτουργικά τους έξοδα. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις, εκτός από την έρευνα, θα καθορίζουν και τα προγράμματα σπουδών των τμημάτων. Στην ουσία, το πανεπιστήμιο θα αποτελεί για αυτές ένα πολύτιμο εργαλείο.

Ταυτόχρονα με όλα αυτά έρχεται και η «αξιολόγηση» των ιδρυμάτων, που θα «αξιολογεί» αν και κατά πάσα σύγχρονη θέση, θα αποδοτικές είναι οι συμφωνίες με επιχειρήσεις για έρευνα και παροχή έμψυχου δυναμικού (στελέχη κ.λπ.). Η πρόσβαση σε συγγράμματα μειώθηκε προ διετίας με το νόμο-πλαίσιο και ένας φοιτητής ο οποίος θέλει να επιλέξει κάποια μα

ANTIKYΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δέκα! Είναι ραγιαδισμός να παραμένει άπωτος ο καπιταλισμός...

Μερικές χιλιάδες αντιφρονούντες, εγκάθετοι και υποκινούμενοι πράκτορες της αντίδρασης, διαδήλωσαν στη Θεσσαλονίκη την δήμεν αντίδεσή τους στο κυβερνητικό έργο νοικοκυρέματος της χώρας. Αμαρώνοντας την εικόνα της πτωχής πληγής την τιμή του Ελλάδος και παραβλέποντας την ανάπτυξη και την τάξη που ρίζωνται πια στην ισχυρή, αυτόβουλη, αυτάρκης και με κομβικό ρόλο στις γεωπολιτικές εξελίξεις χώρα, οι δήμεν δυσαρεστημένοι προσπάθησαν να δημιουργήσουν κλίμα αναταραχής, συνεπικυρώμενες και από δυσαρεστημένα ΜΜΕ που παίζουν το παιχνίδι των δικών τους συμφερόντων.

Τι ελληνικά! Αυτά των ελληναράδων, που μπροστά τους ωχριά ακόμη κι ο Τζέφρι! «Τέτοιες προσπάθειες δεν θα σωπάσουν τις μεταρρυθμιστικές μας προσπάθειες». Πέρα από τα διασκεδαστικά, όμως, δικαιώσατε και σε άλλες παραμέτρους του (αυτές του «στρίβειν μετά φόβου») το ρόλο του λαγού mister Μήχαλε. Ελπίζουμε να μην τις εξαντλήσετε όλες (περί το στιφάδο ο λόγος)...

Φωτίστηκε το μυστήριο του εκκωφαντικού ήχου κουδουνιών που ακούστηκε το πρωί της Δευτέρας κι

Το (άγιο) πνεύμα της διά βίου μάθησης

έκτοτε ακούγεται σποραδικά σε όλη τη νέα επαρχία του Διεδνούς Νομισματικού Ταμειακού imperium en imperii. Σύμφωνα με απολύτως διασταυρωμένες πληροφορίες της στήλης, πρόκειται για 15.000 κουδούνια που καλούνται σε χώρους μαζικής συγκέντρωσης μικρούς και νεαρούς ανδρών. Οι εν λόγω θρίσκονται σε διαδικασία γενετικής τροποποίησης (μετάλλαξης) ώστε να μετατραπούν σε πρόβατα, είδος απαραίτητο για την επιβίωση, αναπαραγωγή και μακροιμέρευση του καπιταλισμού. Το φετινό μότο καθηγασμού των πειραματών και των οικογενειών τους είναι «πρώτα τα πρόβατα», όπως διατυπώθηκε από κορυφαία (πάνω) χείλη της παιδιάς.

Δεν θα σας κουράσουμε σήμερα με ιστορικές αναδρομές, πάρα μόνο με μία: σαν σήμερα και πριν από 176 χρόνια, η πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους μεταφέροταν από το Ναύπλιο στην Αθήνα, ένα ιστορικό κεφαλοχώρι 7.000 κατοίκων. Η συνέχεια είναι γνωστή τοις πάσι (και τοις μπάτσι)...

Είπαν μπάτσι (πρόκειται για την ιταλική λέξη «φιλιά») κι έκαναν τον εξής αξιοσημείωτο συνειρμό (τον περιγράφω βαθμηδόν, μήπως και τύχω της επιστημονικής συνδρομής κάποιου συντρόφου): μπάτσι, φιλία, ιούδας, προδοσία, ανυπακοή, απομάκρυνση, Κατερίνα Μπατζέλη! «Τώρα δέλω να ηρεμήσω» δηλώνει η άλλοτε «σιδηρά κυρία του κάμπου». Κι εμείς καλή μου... κι εμείς. Εσείς με ποτά στη Σκουφά κι εμείς με σκουφά («κάπελα») στα ποτά... Εστω...

Παιδιά, τις προάλλες οι Οικολόγοι έβγαλαν ανακοίνωση για τις δηλώσεις του Τσόκλη περί βιασμού! Φήμες που φτάνουν στη σήλη κάνουν λόγο για νέα ανακοίνωση που θα έρθει από βδομάδα, τη φορά αυτή για τα χτυπήματα του Ζακ του Αντεροβγάλτη. Να μαζεύσατε πού και πού, να τα λέμε...

«Όμως νομίζω ότι πρέπει να γίνουμε ανυπόμονοι, ότι πρέπει να είμαστε ανυπόμονοι. Το κράτος σημαίνει υπομονή και υπό τις δύο έννοιες: υπομονή με την έννοια της αναμονής, περιμένοντας τις επόμενες εκλογές, αναμονή έως ότου χτίσουμε το κόμμα ή την οργάνωση που μπορεί να κερδίσει, επηρεάσει ή πάρει την κρατική εξουσία. Υπομονή επίσης με την έννοια της παθητικότητας, με την έννοια της αποδοχής ότι είμαστε τα αντικείμενα και όχι τα υποκείμενα της κοινωνικής αλλαγής. Δεν μπορούμε να περιμένουμε: η διαδικασία της ανθρώπινης αυτοκαταστροφής είναι πάρα πολύ γρήγορη. Επίσης δεν μπορούμε να περιμένουμε, επειδή η αναμονή είναι στην πραγματικότητα ενεργός συνενοχή: φτιάχνουμε την κεφαλαιοκρατία κάθε ημέρα και πρέπει να σταματήσουμε να την φτιάχνουμε. Αρνηση. Η πρώτη ερώτηση είναι πώς αρνούμαστε και πώς ενισχύουμε αυτές τις αρνήσεις; Και άρνηση σημαίνει ανυπομονία, σπάζοντας τον χρόνο, σπάζοντας την ιστορία. Άλλα το προφανές πρόβλημα με την άρνηση είναι ότι εάν αρνούμαστε να υπηρετήσουμε το κεφαλαίο, απειλούμαστε με λιμοκτονία. Η υπαγωγή στο κεφάλαιο είναι η πρόσβασή μας στα μέσα της επιβίωσης. Εάν αρνούμαστε να υπαχθούμε πώς μπορούμε να επιζήσουμε; Εδώ νομίζω ότι η άρνηση πρέπει να συμπληρωθεί με την ανάπτυξη ενός εναλλακτικού πράπτειν, ενός πράπτειν μέσω εναλλακτικών κοινωνικών σχέσεων. Και ναι, εδώ είναι ένα δέμα υπομονής. Αυτό είναι το δύσκολο μέρος. Άλλα τη υπομονή πρέπει να γίνει κατανοητή ως ενίσχυση της ανυπομονήσας, όχι ως καταστολή της. Η παραδοσιακή επαναστατική δεωρία είναι ο αντίστροφος τρόπος: πρέπει να περιμένουμε μέχρις ότου ο καιρός είναι ωριμός, να περιμένουμε την επόμενη σημαντική κρίση της κεφαλαιοκρατίας, να περιμένουμε έως ότου το κόμμα χτιστεί, και τα λοιπά: η ανυπομονή συμπάγεται στην υπομονή. Νομίζω ότι αυτός είναι ο λανδασμένος τρόπος. Η υπομονή πρέπει να υπαχθεί στην αντι-κεφαλαιοκρατική ανυπομονή, η φρόνηση της εμπειρίας πρέπει να εξυπηρετεί την ανυπομονή της νεότητας» (John Holloway, μαζί με την καληγύχτα μας...).

Κοκκινοσκουφίτσα

Λευκός Οίκος με βαλκανικό φολκλόρ

Kαμιά φορά έχει και η πατραπολιτική τη σημασία της. Γιατί δείχνει αθέατες όψεις της πολιτικής και επιβεβαιώνει ή διαψεύδει εκτιμήσεις. Σταχυολογούμε, λοιπόν, μερικά απ' όσα είδαν το φως της δημοσιότητας και ακροιούν τον τελευταίο ανασχηματισμό.

Ηταν τέτοιο το μπέρδεμα και το γράψε-σήβησε του Παπανδρέου και των στενών συνεργατών του, που στο τέλος βρήκαν την εξής απλή λύση. Εγραψαν σ' ένα χαρτί τα ονόματα των αναπληρωτών υπουργών και των υφυπουργών που περίσσευαν και μολις βρισκόταν μια θέση κενή έμπιπαινε και ένα όνομα. Δηλαδή, επελέξαν υπουργήσιμους με βάση εσωκομματικά και γεωγραφικά κριτήρια και όχι βάσει προσόντων. Λέγεται μάλιστα ότι η Φώφη Γεννηματά γύριζε από υπουργείο σε υπουργείο και στο τέλος την έβαλαν στο Παιδείας, γιατί δεν είναι στην Χαροκόπεια προπλησμό που δημιουργήθηκε. Ο τουρισμός παρέμεινε στη Μπιρμπιλή. Οι μεγάλες επενδύσεις πέρασαν στον Παμπούκη. Η Ναυτιλία πέρασε στο νέο υπουργείο εφοπλισμού που δημιουργήθηκε. Ο τουρισμός παρέμεινε στον Γερουλάνο και παίρνει άστυπα την αρμοδιότητα της ΕΡΤ. Ο Σηφουνάκης, όμως, τι αρμοδιότητα θα πάρει σ' ένα υπουργείο που όλες οι αρμοδιότητες είναι μοιρασμένες ανάμεσα στην υπουργό και τους υφυπουργούς; Το ίδιο ακριβώς ισχύει και για τη Γεννηματά, όπως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπληρωτών και υφυπουργών, στους οποίους παρέδωσε από τον τρόπο οργάνωσης της πολιτικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Αυτό ήταν φανερό από τη σύνθεση και της πρώτης κυβερνητής, όμως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπληρωτών και υφυπουργών, στους οποίους παρέδωσε από τον τρόπο οργάνωσης της πολιτικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Αυτό ήταν φανερό από τη σύνθεση και της πρώτης κυβερνητής, όμως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπληρωτών και υφυπουργών, στους οποίους παρέδωσε από τον τρόπο οργάνωσης της πολιτικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Αυτό ήταν φανερό από τη σύνθεση και της πρώτης κυβερνητής, όμως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπληρωτών και υφυπουργών, στους οποίους παρέδωσε από τον τρόπο οργάνωσης της πολιτικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Αυτό ήταν φανερό από τη σύνθεση και της πρώτης κυβερνητής, όμως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπληρωτών και υφυπουργών, στους οποίους παρέδωσε από τον τρόπο οργάνωσης της πολιτικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Αυτό ήταν φανερό από τη σύνθεση και της πρώτης κυβερνητής, όμως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπληρωτών και υφυπουργών, στους οποίους παρέδωσε από τον τρόπο οργάνωσης της πολιτικής εξουσίας στις ΗΠΑ. Αυτό ήταν φανερό από τη σύνθεση και της πρώτης κυβερνητής, όμως τώρα απέκτησε και μια διάσταση βαλκανικού φολκλόρ. Ο πυρήνας του μεγάρου Μαξίμου έγινε πιο ισχυρός, με την αναβάθμιση του Ραγκούστη και της Βάρτζελη, παράλληλα όμως όρκισε και ένα τσούρμι υπουργών, αναπλ

■ Εξάμηνα έντοκα γραμμάτια

Τ' ακούμπησαν στους τοκογλύφους και καμαρώνουν

Την ώρα που ο Παπακωνσταντίνου, μαζί με τους εκπροσώπους της τρόικας, ξεκινούσαν από το Λονδίνο το περιβόλητο road show, για να παρουσιάσουν στις «αγορές» τα επιπεύγματα της ελληνικής οικονομίας, προσδοκώντας στην αποκλιμάκωση των spreads, οι «αγορές» είχαν ήδη δώσει τη δική τους απάντηση. Οχι μόνο στις διεθνείς χρηματαγορές, όπου το spread του ελληνικού δεκαετούς ομολογου παραμένει σταθερά κοντά στις 1.000 μονάδες (πολύ πάνω από τα επίπεδα του Μάρτιου, πριν τη δημιουργία του μηχανισμού «στήριξης»), αλλά και στη μικρή ελληνική χρηματαγορά, όπου το υπουργείο Οικονομικών βγήκε σε δημοπρασία εξάμηνων εντόκων γραμματίων, ζητώντας το (μικρό) ποσό των 900 εκατ. ευρώ.

Αυτή τη φορά δεν βγήκε ο ίδιος ο Παπακωνσταντίνου να κάνει δηλώση. Εβολε «κύκλους» να δηλώσουν ικανοποιημένοι από την υπερκάλυψη της έκδοσης από τις προσφορές. Πρόσφεραν λέσχες 4,54 φορές το ποσό που ζητούσε το ελληνικό κράτος κι αυτό δείχνει εμπιστοσύνη στην ελληνική οικονομία. Για την ταμπακιέρα δεν μας είπαν τίποτα. Οπου ταμπακιέρα είναι το επιτόκιο, το οποίο διαμορφώθηκε στο

4,82%! Στην προηγούμενη έκδοση, που έγινε μόλις πριν δύο μήνες (13 Ιουλίου), το επιτόκιο είχε διαμορφωθεί στο 4,65%. Μέσα σε δύο μήνες, στη διάρκεια των οποίων υποτίθεται πως πιστοποιήθηκε η αλλαγή πορείας της ελληνικής οικονομίας, το επιτόκιο «τσίμπησε» κι άλλο. Αν πάμε προς τα πίσω, θα βρούμε το επιτόκιο των εξάμηνων εντόκων γραμματίων στο 1,38% το Γενάρη του 2010 και στο 0,59% τον Οκτώβρη του 2009! Δηλαδή, σε λιγότερο

από ένα χρόνο το επιτόκιο οχταπλασιάστηκε! Γιατί, λοιπόν, να μην κάνουν οι τράπεζες προσφορές υπερτετραπλάσιες από το ποσό που ζητούσε η κυβέρνηση; Ήταν θα βρουν καλύτερη και σιγουρότερη επένδυση, σε μια περίοδο που ο δανεισμός προς επιχειρήσεις και νοικοκυριά θεωρείται επισφαλής; Το κράτος δανείστηκε 1,17 δισ. κι αυτό σημαίνει ότι σ' ένα εξάμηνο οι τραπεζίτες θα τσεπώσουν 28,2 εκατ. ευρώ. Και θα τα

τσεπώσουν σύγουρα, γιατί ρίσκο για το επόμενο εξάμηνο δεν υπάρχει.

Η κυβέρνηση θα συνεχίσει να βγαίνει σε δημοπρασίες τρίμηνων, εξάμηνων και επήσιων εντόκων γραμματίων. Για ποιο λόγο όταν τα εποτόκια επιμένουν σ' αυτά τα εξωφρενικά τοκογλυφικά υψη; Γιατί αυτό απαιτεί το Μνημόνιο. Το κεφάλαιο που λιμνάζει πρέπει να βρίσκεται τετοιες κερδοφόρες διεξόδους. Ο ελληνικός λαός πληρώνει.

Συνεχίζεται η κατρακύλα της οικονομίας

Θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης από το δεύτερο εξάμηνο του 2011 υπόσχεται ο Παπακωνσταντίνου. Κανένας, βέβαια, δεν τον παίρνει στα σοβαρά, αλλά αυτός επιμένει να το λέει. Τι να τις κάνουμε, όμως, τις προβλέψεις ενός επαγγελματία φεύτη, όταν έχουμε τα επίσημα δεδομένα της οικονομίας, όπως τα καταγράφει η ΕΛΣΤΑΤ. Ρίχτε μια ματιά στα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν την τρέχουσα εβδομάδα:

◆ Το δεύτερο τρίμηνο του 2010 ο Δείκτης Παραγωγής στις Κατασκευές μειώθηκε κατά 18,3%, σε σύγκριση με το Β' τρίμηνο του 2009.

◆ Τον Ιούνη του 2010 ο όγκος της Συνολικής Οικοδομικής Δραστηριότητας μειώθηκε κατά 28,9% σε σχέση με τον Ιούνη του 2009. Το τελευταίο δωδεκάμηνο (Ιούλιος 2009 - Ιούνιος 2010) η μείωση του όγκου ήταν 24,6%.

◆ Τον Ιούλιο του 2010 ο Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής μειώθηκε κατά 8,6% σε σύγκριση με τον Ιούλι του 2009.

◆ Το δεύτερο τρίμηνο του 2010 καταβαρά-

θρώθηκαν όλοι οι Δείκτες Κύκλου Εργασιών στις υπηρεσίες, σε σχέση με το δεύτερο τρίμηνο του 2009: υπηρεσίες πληροφορικής -30,2%, αρχιτεκτονες-μηχανικοί -23,5%, διαφήμιση και δημοσκοπήσεις -14,1%, παροχή συμβουλών διαχείρισης -23,5% κ.λπ. κ.λπ.

◆ Το ποσοστό ανεργίας τον Ιούνη ανήλθε σε 11,6% έναντι 8,6% τον Ιούνη του 2009.

Για να καταλάβουμε καλύτερα ότι ο Παπακωνσταντίνου λέει ψέματα, πρέπει να σημειώσουμε αυτό που δεν ομολογείται. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων πετσοκόβεται στα μουλωχτά πολύ περισσότερο απ' όσο προβλέπει το Μνημόνιο. Επομένως, δεν υπάρχει δυνατότητα να αντληθούν και κοινοτικοί πόροι, γιατί δεν υπάρχουν τα λεφτά για την εθνική συμμετοχή. Από πού, λοιπόν, θα προκύψει η ανάκαμψη που «προβλέπεται» ο Παπακωνσταντίνου; Μήπως άρχισαν από τώρα να σκέφτονται ότι πρέπει να «την κάνουν»;

Άλλο κρατικό, άλλο «δημόσιο»

Όπως είναι γνωστό, ο διοκητής της ΑΤΕ Πανταλάκης έχει καταθέσει πρόταση για τη συγχώνευση της ΑΤΕ, του Ταχυδρομικού Ταμείου της Επιτροπής της ΓΣΕΕ, ανερχόμενος αστέρας της ελληνικής εργατοπατερίας. Τόσο ενθουσιώδης που οταν ρωτήθηκε (Ελευθεροτυπία, 14.9.10) τι αποκόμισε από σάσα είπε ο Παπανδρέου στη Θεσσαλονίκη, βρήκε μόνο θετικά: «Δύο είναι τα θετικά στοχεία: το ένα, ότι ο πρωθυπουργός έδειξε πως έχει διάθεση ειλικρίνειας και κατανόησης, διότι αναγνώρισε πως την κρίση την "πληρώνουν" όσοι δεν φταίνε, οι χαμηλούσανταξιούχοι και οι εργαζόμενοι. Το δεύτερο, ότι δεν θα γίνει η εξίσωση του φόρου κατανάλωσης στο

θούν, λοιπόν, ότι υπαναχωρούν και από αυτή τη «δεσμευση», Παπανδρέου, Παπακωνσταντίνου και σία δεν μιλούν για κρατικό φορέα, αλλά για δημόσιο τραπεζικό πυλώνα. Τι εννοούν λέγοντας «δημόσιος πυλώνας»; Το εξήγησε ο Παπακωνσταντίνου μιλώντας την περασμένη Τρίτη στην εκπομπή του Χατζηνικολάου στο Alter: «Έννοούμε ένα μέρος του τραπεζικού τομέα στο οποίο το Δημόσιο

έχει μια συμμετοχή, έχει μια επιρροή!»

Οχι μεγάλη κρατική τράπεζα, λοιπόν, αλλά απλώς συμμετοχή σε κάποια από τις τράπεζες που θα προκύψουν από τις συγχωνεύσεις. Γ' αυτό άλλωστε η κυβέρνηση δεν απέρριψε την πρόταση. Σάλλα, που ζήτησε να αγοράσει ΑΤΕ και ΤΤ. Οταν παριστάμενος δημοσιογράφος παρατίρησε στον Παπακωνσταντίνου, ότι αν ενθουσιών τα ποσοστά του κράτους σε Εθνική, Αγροτική και ΤΤ ξεπερνούν το 40% και τότε «υπάρχει πρόβλημα ανταγωνισμού», διότι «αποκτάται μονοπωλιακή θέση στην αγορά», ο Παπακωνσταντίνου το προστέρασε, για να μην αναγκαστεί να συμφωνήσει (γιατί συμφωνεί). Οταν ο δημοσιογράφος επέμεινε, ο υπουργός απάντησε εμμέσω πληγ σαφώς: «Θέλουμε έναν τραπεζικό τομέα ο οποίος είναι κυρίως ιδιωτικός».

Τον Τατούλη που δηλώνει ότι αυτός δεν μπαίνει «σε τέτοιες διαδικασίες συναλλαγής και συνεννόησης» δεν είναι να τον παίρνεις κανείς στα σοβαρά, όμως άλλο είναι το ερώτημα. Ο Καρατζαφέρης τι θα πάρει; Ούτε έναν αντιπρεφερέαρχη; Θα περιοριστεί μόνο σε μερικούς συμβουλούς; Είναι δυνατόν η προεδράρια να έκανε μια τόσο ταπεινωτική για το κόμμα του συμφωνία. Ούτε τη Λακωνία, ωρέ Καρατζαφέρη;

Ξεφτίλα
Παναγιώτης Τσαραμπουλίδης, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του ΕΚΘ και της διοίκησης της ΓΣΕΕ, ανερχόμενος αστέρας της ελληνικής εργατοπατερίας. Τόσο ενθουσιώδης που οταν ρωτήθηκε (Ελευθεροτυπία, 14.9.10) τι αποκόμισε από σάσα είπε ο Παπανδρέου στη Θεσσαλονίκη, βρήκε μόνο θετικά: «Δύο είναι τα θετικά στοχεία: το ένα, ότι ο πρωθυπουργός έδειξε πως έχει διάθεση ειλικρίνειας και κατανόησης, διότι αναγνώρισε πως την κρίση την "πληρώνουν" όσοι δεν φταίνε, οι χαμηλούσανταξιούχοι και οι εργαζόμενοι. Το δεύτερο, ότι δεν θα γίνει η εξίσωση του φόρου κατανάλωσης στο

■ Εβαλαν πλαφόν πάνω από τις πιμές της αγοράς!

Στην προσπάθειά του να δειξεις ότι πολεμά την κερδοσκοπία, ο χρυσοχοΐδης προχώρησε στην επιβολή πλαφόν στις τιμές των καυσίμων, που ήταν πάνω από τις τιμές που τα καύσιμα πωλούνταν στην αγορά. Ετοι, πολλά βενζινάδικα άρπαξαν την ευκαιρία να αυξήσουν κατά μερικά λεπτά τις τιμές που πουλούσαν, εκμεταλλεύμενα και την υστερία που είχε αρχίσει να επικρατεί.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η κίνηση της κυβέρνησης ήταν καθαρά υποκριτική και δημογωγική. Δεν δικαιούται να μιλά για «προστασία του καταναλωτή» μια κυβέρνηση που έχει αυξήσει δυο φορές το ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα, ενώ έχει αφήσει (όπως και όλες οι προηγούμενες κυβέρνησης) εντελώς ανεξέλεγκτο το κύκλωμα διύλισης και εμπορίας καυσίμων, που ελέγχεται από μια χούφτα μεγάλες καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Πέρα από την υποκρισία και τη δημογωγία, όμως, ήταν και μια κίνηση αψυχολόγητη, που συνέτεινε στην κερδοσκοπία και των πρατηριούχων, που είναι οι τελευταίοι κρίκοι της αλυσίδας.

Τη Δευτέρα όποιος ήθελε εύρισκε βενζίνη, γιατί η απεργία των ιδιοκτητών βυτιοφ

Όταν η αθλητική δημοσιογραφία έχει στις τάξεις της ένα μετριόφρονα και έγκυρο συντάκτη, σαν τον Κο Πάπια, δεν μπορεί παρά να αισθάνεται τυχερή...

Με τους χειρότερους οιωνούς ζεκίνησε το νέο πρωταθλημα και πλέον θα πρέπει αντί ν' ασχολούμαστε με τα αγωνιστικά θέματα και την ποιότητα της μπάλας που θα παίζουν οι ομάδες, να θεωρήσουμε μεγάλη επιτυχία την ομαλή ολοκλήρωσή του.

Η απόφοιτη του Δαλούκανα δώσει ανύπαρκτο πέναλτι υπέρ του Παναθηναϊκού στο ντέρμπι με τον Αρη στη Θεσσαλονίκη εξαγρίωσε το νέο ιδιοκτήτη της ΓΙΑΕ Ολυμπιακός και πρόεδρο της Λίγκας, Βαγγέλη Μαρινάκη, ο οποίος μιλήσε για έγκλημα κατά της Ελλάδας (!) και προανήγγειλε ανένδοτο αγώνα για να συντριβεί το παρακράτος στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο. Σε μια σοβαρή χώρα, την επαύριο των δηλώσεων Μαρινάκη θα είχε επέμβει ο εισαγγελέας και θα τον καλούσε να αποδείξει το βάσιμο των κατηγοριών του, προκειμένου να σπάσει το «απόστημα του παρακράτου», ενώ αν δεν μπορούσε να στηρίξει τις κατηγορίες του θα έπρεπε να τον τυλίξει σε μια κόλλα χαρτί και να τον στελει κατηγορούμενο για συκοφαντική δυσφήμιση και για υποκίνηση πράξεων αθλητικής βίας. Στην Ελλάδα, όμως, δεν μπορούμε να περιμένουμε το αυτονόητο, ειδικότερα όταν αναφερόμαστε στο ποδόσφαιρο και στους ανιδιοτελείς εργάτες του.

Τη λύση, που οδήγησε στην πρόσκαιρη αποκλιμάκωση της έντασης (η συντριπτική πλειοψηφία των φιλάθλων στοιχηματίζει ότι στο επόμενο πέναλτι θα δούμε το «ίδιο έργο», πιθανότατα με πράσινο πρωταγωνιστή), την έδωσε ο Δαλούκας, ο οποίος ανακοίνωσε την οικειοθέλη αποχώρησή του από το πρωτάθλημα της Super League (θα συνεχίζει να σφυρίζει στην Ευρώπη και στο πρωτάθλημα της Β' Εθνικής). Πλέον, ο Δαλούκας δεν θα σφυρίζει, χωρίς να έχει τιμωρηθεί (άρα κάποια στιγμή θα μπορεί να επανέλθει, αν αυτό κριθεί σκόπιμο και αναγκαίο για το ελληνικό ποδόσφαιρο), ο Μαρινάκης αισθάνεται δικαιωμένος, αφού «έκοψε» ένα από τα κεφάλια της Λερναίας Υδρας που κατασπάραζε το ελληνικό ποδόσφαιρο, ο Πιλάριος και η ΕΠΟ ανασύνουν με ανακούφιση, αφού πήραν παράταση χρόνου και δεν χρειάστηκε να

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

αρπάξουν το μαχαίρι και να το οδηγήσουν μέχρι το κόκκα-

λο, ο Πατέρας συμφώνησε με τον αδελφικό του φίλο για την ανάγκη εξυγίανσης του πρωταθλήματος, αλλά διαφώνησε μαζί του γιατί αυτός και οι τρεις φίλοι του είναι πεπει- σμένοι ότι το πέναλτι ήταν υπαρκτό και όχι μαιμού, και τέλος οι πρόεδροι και εκπρόσω- ποι των υπόλοιπων ομάδων συμπληρώνουν με το χαμόγε- λο τους το παζλ του ελληνικού ποδοσφαίρου. Μάλιστα, στο συμβούλιο της Super League την περασμένη Τετάρτη, επανήλθε η ηρεμία και η συναίνε- ση και οι δύο αδελφικοί φίλοι, Μαρινάκης και Πατέρας, αφού επιβεβαίωσαν με τον πιο κα- τηγορηματικό τρόπο τη φιλία τους και την πρόθεσή τους να βάλουν τάξη στο χώρο, συμφώνησαν η διαιτησία από εδώ και μπρος να παίζει 50-50 (για τις άλλες ομάδες δεν μένει τί- ποτα, αλλά δεν υπάρχει και λό-

παρόν το θέμα, εν αναμονή του επόμενου πέναλτι. Κος Πάπιας

ΥΓ1: Ο σημερινός τί- λος είναι το σχόλιο της στήλης για τη δήλωση του προέδρου του Παναθηναϊκού Νικόλα Πατέρας: «Το ποδόσφαιρο είναι τυχερό που έχει εμένα και τον Βαγγέλη». Οσοι διαφωνούν με τη δήλωση και τον τίτλο, μπορούν να απευθύνουν σε ποδόσφαιρο και αθλητική δημοσιογραφία αντί- στοιχα, για να πάρουν τις δέ- σουσες απαντήσεις.

ΥΓ2: Υπουργείο Υγείας Δια- τροφής και Αθλησης είναι ο νέος τίτλος του υπουργείου Υγείας, μετά τον πρόσφατο ανα- σχηματισμό. Ορισμένοι κακε- ντρεχείς λένε ότι ο πρωθυ- πουργός, χωρίς να μη γνωρίζει, ουσιαστικά με φωτογραφίες. Από υγεία σφύζουμε (η πίεση 18 με 12 που διαθέτουμε δεί- χνει απλά ότι ο οργανισμός μας δουλεύει με πολλές «ατροφές»),

δικού «Jeuen Afrique», η εθνική Μπαχρέν αγωνίστηκε κόντρα σε μια ομάδα ποδοσφαιριστών που δεν έχει καμία σχέση με την Εθνική Τόγκο. Ο αντιπρό- δρος της ποδοσφαιρικής ομο- σπονδίας του Μπαχρέν δή- λωσε ότι έχει στη διάθεση σών θέλουν να φάξουν το θέμα την επίσημη αλληλογραφία ανά- μεσα στις δύο ομοσπονδίες και τα ονόματα 20 παικτών του Τόγκο με αριθμούς διαβατηρί- ων και ημερομηνίες γέννησης, ενώ ο υπουργός Αθλητισμού του Τόγκο δήλωσε ότι «ποτέ κανείς δεν μας ενημέρωσε για τέτοιον αγώνα». Δύο είναι οι εκ- δοχές επί του θέματος. Ή ο ατζέντης που ανέλαβε να κλεί- σει το φιλικό μάζεψε καμιά ει- κοσαριά τυχαίους ποδοσφαι- ριστές και τους εμφάνισε σαν εθνική Τόγκο, βγάζοντας ένα πολύ καλό μεροκάματο, ή η ομοσπονδία του Τόγκο έστειλε αντί για τους διεθνείς ένα τούρ- μπο ποδοσφαιριστές στο Μπα- χρέν για να αποφύγει την αμοιβή των κανονικών ποδο- σφαιριστών της. Με δεδομέ- νο ότι ο ατζέντης είναι ανα- γνωρισμένος από τη ΦΙΦΑ και δύσκολα θα ρισκάριζε να χάσει την αναγνώριση για μια αρπα- χτή και σε συνδυασμό με το ότι τα ονόματα των παιχτών που δηλώθηκαν στο φύλο αγώνα ήταν διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο επί- σημο έγγραφο της ποδοσφαι- ρικής ομοσπονδίας του Τόγκο, ενισχύεται η εκδοχή ότι υπεύ- θυνη για το μπάχαλο είναι η ομοσπονδία του Τόγκο. Ανε- ξάρτητα από την εξακρίβωση του ενόχου, αυτό που πρέπει να σχολιάσουμε είναι ότι στο επαγγελματικό ποδόσφαιρο υπάρχουν όλων των ειδών οι μαϊμούδες. Ακόμη και μαϊμού εθνικές ομάδες...

η διατροφή είναι το δυνατό μας σημείο (έχουμε κολλήσει ένση- μα στις περισσότερες χασ- ποταβέρνες της περιοχής πρωτευούσης και περιχώρων) και τέλος η άλληση είναι η «δευ- τέρα φύσις» μας, μιας και εδώ και εικοσιπέντε περίπου χρόνια αφιερώνουμε ένα μέρος της ζωής μας στους αθλητικούς χώρους, βλέποντας όπως όλοι οι «ανιδιοτελείς εργάτες» του ελληνικού αθλητισμού αθλητές και αθλήτριες να γυμνάζονται. Στο σημείο αυτό θα ήθελα να διαφέύσω και τις φήμες που με θέλουν να αναλαμβάνω σύμ- βουλος του νέου υπουργού σε θέματα διατροφής.

ΥΓ3: Στις 7 Σεπτεμβρίου, η εθνική ομάδα του Μπαχρέν πανηγύρισε τη νίκη της με 3-0 επί του Τόγκο, σε φιλικό αγώνα ανάμεσα στις δύο ομάδες. Αν όμως αληθεύουν τα δημο- σιεύματα του γαλλικού περιο-

Τρεις επανεκδόσεις διασώζουν και αυτή την κινηματογραφική εβδομάδα, αφού οι τρεις πρεμιέρες (με εξαίρεση το μεταφραστικό θριλερ «Devil» -βασισμένο σε μια ιστορία του Νάιτ Σιάμαλαν- που έχει ένα ενδιαφέρον) μας προσπερνούν απορροτήρητες.

Ετσι, ο θεατής έχει να επιλέξει καταρχήν την «Καζαμπλάνκα» του Μάικλ Κέρτις, γυρισμένη το 1942, μεσούντος του β' παγκοσμίου πολέμου. Είναι μια ταινία που δεν χρειάζεται συστάσεις. Ενας εξαιρετικός συνδυασμός σεναρίου, σκηνοθεσίας ερμηνειών και μουσικής κατέληξε σε μια κλασική ταινία, γεμάτη ρυθμό, ορισμό αυτού που θα ονομάζει με κινηματογραφική εμπειρία.

Αξιόλογη επίσης ταινία είναι η «Ένας αμερικανός φίλος» του Βίμ Βέντερς (1977), η οποία έχει γνωρίσει ήδη ένα ριμέκι. Πρόκειται για την περιέργη σχέση που αναπτύσσεται ανάμεσα σ' έναν αμφιλεγόμενο αμερικανό έμπορο τέχνης και σ' έναν φιλήσυχο οικογενειάρχη, όταν ο πρώτος παγιδεύει το δεύτερο στη διάπραξη ενός φρόνου. Εδώ δεν πρό-

κειται μόνο για μια εφιαλτική και αγωνιώδη αστυνομική ίντριγκα. Είναι ένα σχόλιο στην έννοια του επικείμενου θανάτου και τις απρόβλεπτες, σκοτεινές πλευρές της ανθρώπινης φύσης. Επίσης, είναι μια αλληλογρία για τη σχέση της αμερικανικής υπερδύναμης με τη μεταπολεμική Ευρώπη (σχέση εξάρτησης, εξαγοράς, αλλά και διαφθοράς, ιδιαίτερα στον τομέα της τέχνης).

Τέλος, το «Πέρυσι στο Μαρίενμπαντ» του Αλέν Ρενέ, γυρισμένο πριν 39 χρόνια, είναι ένα διαχρονικά πρωτοποριακό φίλμ που ελαστικοποιεί το χρόνο, το χώρο και τη μνήμη.

Μουσικότητα, σαγηνευτική κίνηση, αμφίσημες καταστάσεις κι ένας υπνωτιστικός ρυθμός καλούν το θεατή να αναζητήσει, όπως ο Προυστ, τον χαμένο χρόνο και, αν μη τι άλλο, να προβληματιστεί πάνω στην ανατροπή των μέχρι τούδε κινηματογραφικών «σταθερών». Οπως κι αν το χαρακτηρίσει κανέις, είναι μια πρόκληση στο μυαλό και τις αισθήσεις.

Ελένη Σταματίου

DIXI ΕΤ ΣΑΛΝΑΒΙ ΑΝΙΜΑΜ ΜΕΑΜ

Εκλογές: YRU here, YMI there?

4/6, 14/6, 15/6, 16/6, 18/6, 21/6, 22/6, 23/6, 24/6, 29/6, 2/7, 3/7, 13/7, 14/7, 19/7, 20/7, 21/7, 23/7, 26/7, 28/7, 31/7, 2/8, 4/8, 5/8, 1/8, 22/8, 23/8, 28/8, 30/8 (2010): Σοβαροί τραυματισμοί και δολοφονίες εργατών – Ζητείται (ουσιαστική) απάντηση

«Μπρος για τη νίκη, για το Κόμμα, εμπρός – Ο Μπελογιάννης ζει μες τις καρδιές μας» - Για την εκδίκηση...

Πλάκα έχουν διάφορες εφημερίδες (ΠΡΙΝ, Λ. Δρόμος, Π. Σημαία κ.λπ.): ανέμεναν τα μέγιστα από τις συγκεντρώσεις της ΔΕΘ και βγήκε... μετριότης. (Άρα τι μένει στο αμέσως επόμενο διάστημα; Οι... εκλογές)

- ◆ Φώτης, ο ΠΑΣΟΚουβελήτης.
- ◆ Είτε πριν είτε μετά (χλια φύλλα), ο οπορτουνισμός καλά κρατεί.
- ◆ Η Lassie (Λα-Συ) του Περισσού (επικίνδυνη όσο και ο ιδιοκτήτης της...).
- ◆ Σιγά που δε θα 'στελνει εκπρόσωπο (Σ. Καλαντίδου) στη συγκέντρωση «των εργαζομένων των σωμάτων ασφαλείας» στη Σαλόνικα ο Περισσός.

- ◆ Ο Ν. Κιάος δεν θήτευσε στο ΚΚΕεσ. και προ αυτού στην ΕΔΑ;

- ◆ Good news is good news: 11-9-2010 – Στο κεντρικό Σαντιάγο της Χιλής 3 μπάτσοι τραυματίστηκαν από πυρά πυροβόλων όπλων (κατά τη διάρκεια ή μετά από πορεία).

- ◆ 85 φυλακισμένοι την κάνωνε από τη φυλακή της Ρεΐνόσα στο βόρειο Μεξικό (...) και καλή τύχη, μάγκες).

- ◆ Τι χρείαν έχομεν μαρτύρων; «Η κρίση στο ΣΥΡΙΖΑ - σύγκρουση χωρίς αρχές» (ΑΥΓΗ, 11-9-2010). (Μα ποιοι είσαστε, ω συντάκται, η... Κό-

ντρα;).

- ◆ 8 μπάτσους έφαγαν και τραυμάτισαν κάμποσους οι FARC. Την Τετάρτη, 8-9-2010, στην επαρχία Κακέτα, τραυμάτισαν 14 μπάτσους. Η πρώτη επίθεση έγινε με αυτοσχέδιους όλμους σε μπατοσοστρατόπεδο στο Σαν Μιγκέλ, στα σύνορα Κολομβίας-Εκουαδόρ. (Καλή σοδειά για διήμερο...).

- ◆ Ο Αλέξης (Τσίπρας), του Αλέκου (Αλαβάνου), τον Αλέξη (Μητρόπουλο), ω Αλέκα Παπαρήγα (ταις εκλογαίς πειθόμενοι).

- ◆ Ρητορικό (;) το ερώτημα του ΠΡΙΝ (περί «του ανθρώπου τους στην Αθήνα» ο λόγος: «Για ποιον κυβερνά;»). (Επειδή όλοι γνωρίζουν για ποιον...).

- ◆ Λοιπόν, ωραία τα λέει ο Λ. Δρόμος (4-9-2010) για την Πλαδιαστήν. Άλλα το (αριθμούμενο) ΔΜΑΛ που έκανε διαδήλωση με τακτική «ίσων αποστάσεων» από Φατάχ και Χαμάς (σε εποχή «κινητικότητας») τι το θέλει;

- ◆ Αδέσμευτος Τύπος (16-9-10): «Μια από τις ακριβότερες πόλεις του κόσμου η Αθήνα» (Αθήνα διαμαντόπετρα, στης γης το δοχτυλόδι...).

- ◆ 1.000.000 άνεργοι το

2011. Το εργατικό δυναμικό πόσο είναι, ρε παιδιά;

◆ Θα 'σκαγε η Ελευθεροτυπία αν δεν υποστήριζε το ΔΝΤ (16-9-10).

◆ Στο Πέραμα, το δράμα: αναμένεται η ύβρις.

◆ Το 5-1 του ΠΑΟ: δράμα-καβάλα...

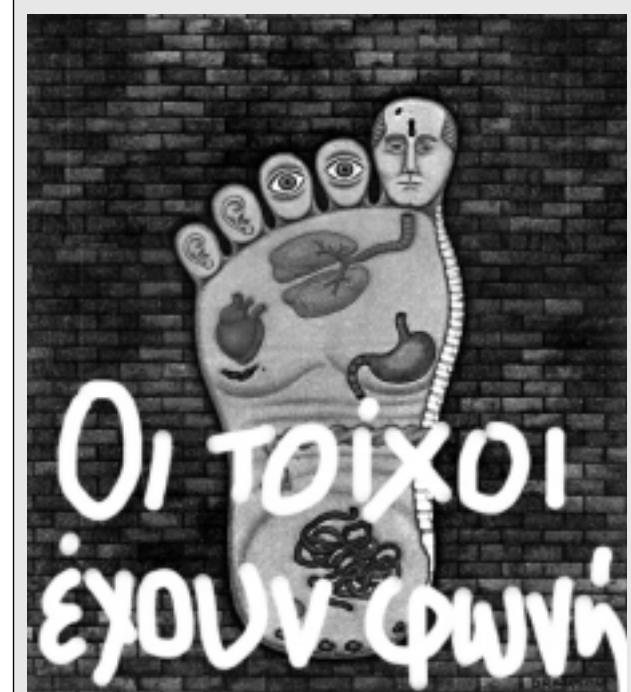
◆ Ξύπνα λαέ, σου κόρουν (κι άλλα) ΒΑΕ! (άλλες 250.000, μια 5ετία αύξηση ορίου ηλικίας).

◆ Σε «ταξική μάχη» (Ριζοσπάστης, 16-9-10) αναβαθμίστηκαν οι εκλογές του Νοέμβρη (το γαρ πολύ της... Τυποεκδοτικής, γεννά παραφροσύνη).

◆ Λοιπόν, ωραία τα λέει ο Λ. Δρόμος (4-9-2010) για την Πλαδιαστήν. Άλλα το (αριθμούμενο) ΔΜΑΛ που έκανε διαδήλωση με τακτική «ίσων αποστάσεων» από Φατάχ και Χαμάς (σε εποχή «κινητικότητας») τι το θέλει;

◆ Αδέσμευτος Τύπος (16-9-10): «Μια από τις ακριβότερες πόλεις του κόσμου η Αθήνα» (Αθήνα διαμαντόπετρα, στης γης το δοχτυλόδι...).

◆ Καλές οι μπίζνες για τη Blackwater (βλ. και Uruknet).
Βασίλης

◆ 29 Σεπτέμβρη – Πανευρωπαϊκή Μέρα Δρόσης – Απεργίες, Διαδηλώσεις, Διαμαρτυρίες – Να τους κάνουμε να πληρώσουν την κρίση τους – Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ – Ανοιχτή συζήτηση Παρασκευή 24 Σεπτέμβρη – Ομιλητές: Πιερ Καλφά, συνδικάτο SUD, Γαλλία, Πέτρος Λινάρδος Ρυλμόν, οικονομολόγος – Αθιουσα ΕΣΗΕΑ, Ακαδημίας 20, Αθήνα, 6:30μμ (αφίσα)

Υπάρχει το Φόρουμ; Για να οργανώνει εκδήλωση, σημαίνει ότι υπάρχει. Τα πολιά μεγαλεία, βέβαια, έχουν προβλεθεί ανεπιπλεπτή, αλλά αυτό είναι διεθνές φαινόμενο. Πολιτική μόδα ήταν και πάει. Ας επικεντρωθούμε, όμως, στην αφίσα. Ποιος θα μπορούσε να διαφωνήσει με το κεντρικό της σύνθημα; Κανένας, εκτός από τους καπιταλιστές και τα κάθε ειδους τσιράκια τους. Πώσα από κάθε σύνθημα, όμως, κρύβονται και οι προϋποθέσεις του κι αυτές έχουν συχνά μεγαλύτερη σημασία από το ίδιο το σύνθημα. «Μετά από απόφαση των ευρωπαϊκών συνδικάτων και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ, στις 29 Σεπτέμβρη διοδηλώνουμε σε όλη την Ευρώπη ενάντια στα κάθε λογής Μνημόνια και προγράμματα λιτότητας», αναφέρει δελτίο Τύπου του Συντονιστικού Αθήνας του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ. Για ποια συνδικάτα γίνεται λόγος; Για ό,τι πιο εργατοπατερικό, πιο πουλημένο, πιο αστικό έχει να επιδείξει το συνδικαλιστικό κίνημα στην Ευρώπη. Μ' αυτούς θα κάνετε τους καπιταλιστές να πληρώσουν την κρίση τους; Μα αυτοί είναι χειρότερα τσιράκια των καπιταλιστών από τους πολιτικούς. Ο Παναγόπουλος μπροστά τους μοιάζει με... επαναστάτη. Είδατε, λοιπόν, πως ένα σωστό σύνθημα εξατμίζεται, όταν έρχονται στην επιφάνεια οι προϋποθέσεις του; Δεν είναι η πρώτη φορά που το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ λειτουργεί ως συμπλήρωμα της αστικής συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας. Το ελληνικό τμήμα του, όμως, τι ζόρι τραβάει και ευθυγραμμίζεται; (ΥΓ: Μη μας πει κανένας τα γνωστά για «αγώνα από τα μέσα», «αλλογή των συσχετισμών», «θετικές διαφοροποιήσεις» και τα παρόμοια. Ελεος! Τα ίδια πρόγματα δεκαετίες τώρα);).

◆ – Ακουσα διτι υπάρχει φως στο τούνελ. – Να δεις που θα μας πουν να το πληρώσουμε (γκραφίτη Πειραιώς και Χαροποστέρνας)

Το γκραφίτη απεικονίζει δυο ανθρωπάκια που έχουν το συγκεκριμένο διάλογο. Ως σύνθεση δεν είναι κάτι το πρωτότυπο. Δεκάδες πολιτικές γελοιογραφίες δημοσιεύονται με ανάλογη θεματική. Πολλές με πιο πετυχημένες απάκες από τις συγκεκριμένες. Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι η Ελλάδα έχει μιακρά παράδοση στην πολιτική γελοιογραφία. Είναι, όμως, αξιοσημείωτο το ότι η πολιτική γελοιογραφία περνάει στους τοίχους, παίρνει τη μορφή του γκραφίτη, μιας τέχνης σύγχρονης, η οποία όμως παραπαίει ανάμεσα στο δίπολο του ατομικισμού και της ενσωμάτωσης. Το γκραφίτη, ειδικά στην Ελλάδα, αφνείται πεισματικά το πέρασμά του στη σφαίρα του κοινωνικού-πολιτικού. Ελάχιστες είναι οι εξαιρέσεις που το αποτόλμησαν και –δυστυχώς– παρέμειναν εξαιρέσεις. Οι περισσότεροι γράφουν απλά τ' όνομά τους με κολλιτεχνικό τρόπο. Από την άλλη, το σύστημα κατάλαβε ότι δεν μπορεί να εξαφανίσει αυτή τη μορφή τέχνης και εδώ και μερικά χρόνια προσπαθεί να την ενσωματώσει, δίνοντάς της χώρας, βάρος προσοχής σε τρεις έμμισθους τεχνοκράτες.

Ψυχοπαθείς δολοφόνοι

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5
δολοφονίες στα τυφλά αθώαν πολιτών στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν από τα κατοχικά στρατεύματα είναι μαζικό φαινόμενο, εν γνώσει βέβαια των στρατιωτικών αρχών, που κατά κανόνα κάνουν τα στραβά μάτια. Αλλά κι αν κάποιες πάνε για δικαιοστική διερεύνηση, είτε απολλάσσονται είτε πέφρουν στα μαλακά οι κατηγορούμενοι. Η υπόθεση με τη 12μελή δολοφονική σπείρα προβλήθηκε από τα αμερικανικά ΜΜΕ, γιατί ενυπάρχουν φρικιαστικά ψυχοπαθολογικά στογεία (τα τρόπαια), τα οποία άνω πιθανόν να χρησιμοποιηθούν και ως ελαφρυντικά για τους κατηγορού-

Ο λακές

«Κάθισα απέναντι σε μια τρόκια, για να κάνουμε μια διαπρογμάτευση. Και στη διαπρογμάτευση αυτή, όταν ήρθαμε στο σκέλος των εσόδων, τους είπα, "μα ξέρετε, στην Ελλάδα, το βασικό της πρόβλημα είναι η φοροδιαφυγή". Μην αυξήσουμε το ΦΠΑ, δώστε μας το χρόνο για να μπορέσουμε να χτυπήσουμε τη φοροδιαφυγή". Και μου είπαν "καλά, τα έχουμε ξανακούσει αυτά. Κάντε το και αφού το κάνετε ξανακούστε". Προς το παρόν έχετε την καλοσύνη ν' αυξήσετε το

4μηνη Οικονομική Εξόρμηση

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Οχτώ χρόνια στα υπόγεια του Κορυδαλλού ΑΔΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ, ΤΩΡΑ!

Πριν μερικές μέρες, το ελληνικό κράτος καταδίκαστηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαιοστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για εξευτελιστική και απάνθρωπη συμπεριφορά σε βάρος του Σάββα Ξηρού, διότι δεν παρέσχε καμιά φροντίδα στην βαριά κλονισμένη υγεία του.

Η μεταχείριση του Σάββα Ξηρού είναι το χαρακτηριστικότερο παράδειγμα της εκδικητικότητας του ελληνικού κράτους έναντι των πολιτικών κρατούμενων για την υπόθεση 17N. Είναι η κορυφή του παγώβουνου.

Οι συγκεκριμένοι πολιτικοί κρατούμενοι συμπλήρωσαν ήδη 8 χρόνια φυλακής.

Είναι ο μισός χρόνος απ' αυτόν που ορίζει ο ισχύων νόμος (16 χρόνια) ότι πρέπει να εκτίσει ένας ισοβίτης για να έχει δικαίωμα να ζητήσει την αποφυλάκισή του («υφ' όρων απόλυτη»).

Είναι ολόκληρος ο χρόνος που ορίζει ο νόμος για να πάρει ένας ισοβίτης άδεια.

Ηδη, οι πολιτικοί κρατούμενοι έχουν υποβάλει τις προβλεπόμενες αιτήσεις για χορήγηση άδειας και περιμένουν τις απαντήσεις. Πολύ φοβούμαστε –για να μην πούμε ότι είμαστε σύγουροι– ότι αυτές οι αιτήσεις θα πεταχτούν στον κάλαθο των αχρήστων. Οχι μόνο γιατί η πλειοψηφία των αδειών όλων των κρατούμενων πετείται στον κάλαθο των αχρήστων, μετά την αντιδραστική τροποποίηση του ισχύοντος νομικού πλαισίου («κουκουλονόμος» Δενδιά), που δίνει στους εισαγγελείς το δικαίωμα να θέτουν βέτο στις αποφάσεις των αρμόδιων οργάνων της φυλακής, αλλά και γιατί οι πολιτικοί κρατούμενοι δεν αντιμετωπίζονται ως κοινοί κρατούμενοι.

Αν και το κράτος διακήρυξε ότι τους αντιμετωπίζει ως πονικούς κρατούμενους, αρνούμενο τον πολιτικό χαρα-

κτήρα της δράσης τους, από την πρώτη στιγμή τους αντιμετώπισε με «ειδικό τρόπο». Συνελήφθησαν, ανακριθηκαν, δικάστηκαν και καταδικάστηκαν, κρατήθηκαν και εξακολουθούν να κρατούνται με «ειδικό τρόπο», δηλαδή με καταπάτηση Συντάγματος, νόμων, δικονομικών δικαιωμάτων κ.λπ.

Η κατάσταση στις ελληνικές φυλακές είναι γνωστή. Η λέξη βαρβαρότητα είναι λίγη για να χαρακτηρίσει αυτές τις αποθήκες ψυχών. Οι συγκεκριμένοι πολιτικοί κρατούμενοι, όμως, αντιμετωπίζουν διπλό εγκλεισμό. Οχτώ χρόνια μετά τη σύλληψή τους, εξακολουθούν να κρατούνται σε μια ειδική υπόγεια πτέρυγα στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού. Χωρίς καμιά επαφή με τους υπόλοιπους κρατούμενους, χωρίς τη δυνατότητα να έχουν οποιαδήποτε συμμετοχή στις όποιες δραστηριότητες της φυλακής (εργαστήρια, βιβλιοθήκη, αθλοπαιδιές κ.λπ.).

Αν για τον όποιο κρατούμενο η άδεια είναι απαραίτητη για να διατηρήσει την επαφή του με την κοινωνία, για τους συγκεκριμένους πολιτικούς κρατούμενους αυτό ισχύει δυο φορές, εξαιτίας της απομόνωσής τους και από ακόμη την κλειστή κοινωνία της φυλακής. Η στέρηση αυτού του δικαιώματος θα ισοδυναμεί με καταδίκη τους σε ηθική και φυσική εξόντωση.

Πληροφορίες φέρουν το υπουργείο Δικαιοσύνης να ετοιμάζει τροποποίηση του Σωφρονιστικού Κώδικα, με την οποία θα καταργείται το δικαίωμα της άδειας για τους πολιτικούς κρατούμενους,

νους και τους καταδικασθέντες για ορισμένες ακόμη κατηγορίες αδικημάτων. Η απόρριψη των αιτημάτων για χορήγηση άδειας, που έχουν υποβληθεί, θα ισοδυναμεί με επιβεβαίωση αυτών των πληροφοριών.

Διακηρυγμένος στόχος της «Δράσης για την Ελευθερία» είναι η απελευθέρωση των πολιτικών κρατούμενων, επειδή θεωρούμε ότι η θέση τους είναι μέσα στην κοινωνία και όχι στη φυλακή. Ανεξάρτητα, όμως, από το δικό μας στόχο, η παραβίαση των στοιχειωδέστερων ανθρώπινων δικαιωμάτων των πολιτικών κρατούμενων δεν πρέπει ν' αφήσει ασυγκίνητο κανένα ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο.

◆ Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των κρατούμενων στην άδεια που προβλέπει ο νόμος.

◆ Απαιτούμε την κατάργηση της διάταξης του νόμου Δένδια.

◆ Θα σταθούμε αλληλέγγυοι σε κάθε αγώνα των κρατούμενων για τα δικαιώματά τους.

◆ Δεν θα ανεχούμε καμιά διάκριση σε βάρος των πολιτικών κρατούμενων.

◆ Απαιτούμε να τους δοθούν άμεσα οι άδειες που έχουν ζητήσει, όπως είχαν δικαίωμα.

Καλούμε κάθε ελεύθερα σκεπτόμενο άνθρωπο, καλούμε ιδιαίτερα τον πνευματικό και το νομικό κόσμο, να πάρει ενεργό μέρος σ' αυτόν τον αγώνα.

Στους ζοφερούς καιρούς που ζούμε, στους καιρούς της οικονομικής τρομοκρατίας και της πιο σκληρής εκμετάλλευσης του ελληνικού λαού, δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η σκλήρυνση όλων των εκφάνσεων της κρατικής καταστολής δεν αφορά μόνο εκείνους που αμφισβήτησαν το μονοπάλιο του κράτους στη βία, αλλά κάθε αγωνιζόμενο κομμάτι της κοινωνίας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγλούπολες 65-τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητατέλεου 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

Αναχώματα

Δεν αισθανθήκαμε καμιά έκπληξη από την πολιτική αγιογραφία του Αλέξη Μπρόπουλου, που συνέγραψε ο Γιώργος Δελαστίκ (*«Εθνος»*, 12.9.10). Κρατάει χρόνια αυτή τη κολόνια, και δεν αναφέρομαστε μόνο στην παλιά πολιτική σχέση Δελαστίκ-Μπρόπουλου (μόνιμη συνεργασία κατά την πρώτη έκδοση του *«Πριν»*, ως περιοδικό, το 1989-90), αλλά κυρίως στην παλιά πολιτική του αναθεωρητικού χώρου να ζωντανεύει διάφορους νεκρούς της σοσιαλδημοκρατίας, να τους στερώνει πολιτική κι ώστε αυτοί να επιστρέψουν τροπαιούχοι στο ΠΑΣΟΚ, διαπραγματεύομενοι από καλύτερες θέσεις την επιστροφή τους.

Χαρακτηριστική περίπτωση πολιτικού σαλαδόρου είναι και ο μεγαλοδικηγόρος (η ιδιότητα αυτή έχει τη σημασία της, δε νομίζετε;) Αλ. Μπρόπουλος. Οι οβιδιακές του μεταμορφώσεις δεν έχουν τελειωμό. Αρκεί να αναφέρουμε τις πιο πρόσφατες. Πήγε στο ΔΗΚΚΙ του Τσοβόλα και από εκεί ξαναγύρισε στο ΠΑΣΟΚ. Στήριξε τον Γ. Παπανδρέου, με τον οποίο διατηρεί φιλική σχέση –όπως ο ίδιος γράφει – και συνειδηποτοίσε ότι η κυβέρνηση θ' ακολουθήσει δεξιά πολιτική... όταν έμαθε τη σύνθεσή της (αυτά γράφει ο ίδιος σε επιστολή του προς τον Παπανδρέου, που έδωσε για δημοσίευση στο *«Ποντίκι»*).

Και όμως, αυτόν τον σαλαδόρο, που ξαναφτάχνει το προσωπικό του προφίλ για να επαναδιαπραγματεύει την επιστροφή του σε ένα *«νέο»* ΠΑΣΟΚ, ο Δελαστίκ τον αγιογραφεί. *«Εξέχον στέλεχος του ΠΑΣΟΚ»*, που *«ενσαρκώνει την κατηγορηματική αντίθεση της βάσης και του κόσμου του ΠΑΣΟΚ κατά του Μνημονίου οικονομικής υποτέλειας»* και έχει κάνει *«τιτάνια δουλειά εναντίον του Μνημονίου από τηλεοράσεως και όχι μόνο»*! Κι όχι μόνο τον αγιογραφεί, αλλά μέμφεται *«τα κόμματα της Αριστεράς»*, επειδή αρνήθηκαν να στηρίξουν τη *«μόνη σοβαρή υποψηφιότητα»* (αυτή του Μπρόπουλου) που *«όντως εμφανίζει για την ώρα μια αξιοσημείωτη δυναμική»*. *«Το πολύ βασικότερο για την Αριστερά –γράφει– είναι ότι θα παραμείνει αναξιοποίητη αυτή η μοναδική ευκαιρία ύπαρξης τόσων ΠΑΣΟΚογενών διαφοροποιημένων από τα αριστερά στελεχών και μιζών ψηφοφόρων»*, για να καταλάβει στο εξής συμπέρασμα: *«Από τη στιγμή που η Αριστερά κλώτσησε αυτή την ευκαιρία για ασήμαντες ενδοαριστερές διενέξεις, τίθεται ένα ζήτημα αν έχει την ικανότητα να επρεάζει τις πολιτικές εξελίξεις»*!

Μέμφεται τον Περισσό, μέμφεται τον ΣΥΡΙΖΑ, δεν μέμφεται όμως και τη *«ριζοσπαστική αριστερά»*, στην οποία και ο ίδιος ανήκει, ως πιγετικό στέλεχος του ΝΑΡ. Αυτό, όμως, είναι το λιγότερο, όπως θα λέγει και ο Δελαστίκ. Το μείζον είναι η αντίληψη που καλλιεργείται. Μια προκλητική